

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกและความเข้าใจตรงกันในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อไว้ดังต่อไปนี้

\bar{x}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
s	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
s^2	แทน	ความแปรปรวน
*	แทน	ที่ระดับแห่งความมีนัยสำคัญที่ .05
**	แทน	ที่ระดับแห่งความมีนัยสำคัญที่ .01
t	แทน	ค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร 2 ชนิด
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
A	แทน	ชอบออกสังคม - ส้ารวม
B	แทน	สคิมิอูญา
C	แทน	อารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อนไหว
E	แทน	เป็นอิสระแก่ตน - ถอบตน
F	แทน	ทำตามสบาย - ถัดวนระมักระวัง
G	แทน	ข้อตรงคณหน้าที - ไม่ทำตามกฎ
H	แทน	กล้าสังคม - ขี้อาย
I	แทน	จิตใจอ่อนแอ - จิตใจกล้าแข็ง
L	แทน	ระวาง - ใจว่างใจ
M	แทน	เพี้ยน - ทำตามความเป็นจริง
N	แทน	มีเหลี่ยม - ตรงไปตรงมา

0	แทน	หว่ากกลัว - ประสาทมั่นคง
Q ₁	แทน	นักทดลอง - นักอนุรักษ์
Q ₂	แทน	อาศัยตนเอง - อาศัยกลุ่ม
Q ₃	แทน	ควบคุมตนเองได้ - ไม่มีวินัยในตนเอง
Q ₄	แทน	เกรงเกรงใจ - ผ่อนคลาย
นิสิต ว.ศ.	แทน	นิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา
นิสิตวิศวะ	แทน	นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายตามลำดับต่อไปนี้ คือ

1. หากค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูล
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพ 5 ด้าน ในแต่ละด้านระหว่างกลุ่มตัวแปรอิสระ
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของความเกรงใจระหว่างกลุ่มตัวแปรอิสระ
4. หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับบุคลิกภาพ 5 ด้าน ในกลุ่มนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา
5. หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญา (B) กับบุคลิกภาพ 4 ด้านในกลุ่มนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา
6. หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของบุคลิกภาพ 4 ด้านในแต่ละด้านในกลุ่มนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา
7. หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับบุคลิกภาพ 5 ด้านในกลุ่มนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์
8. หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญา กับบุคลิกภาพ 4 ด้าน

ในกลุ่มนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์

9. หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของบุคคลิกภาพ 4 ด้าน ในแต่ละด้านในกลุ่ม นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์

1. หากค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูล

แสดงไว้ในตาราง 3 - 4

ตาราง 3 ค่าสถิติพื้นฐานของงบประมาณ 16 กาน ของนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 30 คน นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 30 คน นิสิตวิศวะ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 30 คน และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 30 คน

บุคคลิกภาพ	นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง		นิสิตวิศวะ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง		นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ		นิสิตวิศวะ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	
	\bar{x}	s^2	\bar{x}	s^2	\bar{x}	s^2	\bar{x}	s^2
A	9.900	12.023	8.767	11.912	8.200	7.560	8.700	13.743
B	6.700	1.877	6.533	1.649	5.933	2.196	5.633	2.032
C	12.533	16.916	14.400	13.173	13.333	7.756	13.100	13.823
E	12.800	9.760	12.467	10.499	13.033	8.166	12.800	6.627
F	13.800	10.943	12.200	10.160	13.500	10.783	12.167	6.539
G	13.833	8.406	11.800	11.160	14.100	10.757	11.600	8.973
H	14.267	23.396	11.300	24.610	14.133	11.649	12.000	13.667
I	10.600	10.840	8.567	5.979	10.067	7.662	8.533	9.316
L	9.967	4.832	11.100	5.223	9.233	9.112	9.567	5.646
M	10.600	5.440	9.967	6.966	11.367	12.899	10.500	7.583
N	10.867	8.249	11.300	5.277	11.967	5.099	11.500	4.717
O	10.300	19.277	12.567	21.446	12.200	12.493	11.500	9.450
Q ₁	9.033	6.299	9.100	9.823	8.100	6.223	9.200	7.093
Q ₂	8.900	5.090	9.567	9.646	9.300	5.477	10.200	10.227
Q ₃	11.567	9.179	10.700	10.677	11.833	7.539	10.967	5.966
Q ₄	11.433	23.179	12.133	22.782	10.900	11.357	11.867	14.916

จากตาราง 3 เมื่อพิจารณาจากลักษณะความแปรปรวนและคะแนนเฉลี่ยในองค์ประกอบแต่ละด้านของนิสิต 4 กลุ่ม ปรากฏว่า

องค์ประกอบ A ชอบออกสังคม - ส้ารวม กลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีการกระจายของคะแนนมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และกลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ตามลำดับ แสดงว่าในนิสิต 4 กลุ่ม กลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความแตกต่างกันภายในกลุ่มมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลุ่มนิสิตวิศวะ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และกลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

องค์ประกอบ A ชอบออกสังคม - ส้ารวม กลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีคะแนนเฉลี่ยภายในกลุ่มมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และกลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

องค์ประกอบ B สติปัญญา กลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีการกระจายของคะแนนมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และกลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ตามลำดับ แสดงว่าในนิสิต 4 กลุ่ม กลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความแตกต่างกันภายในกลุ่มมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และกลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

องค์ประกอบ B สติปัญญา กลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีคะแนนเฉลี่ยภายในกลุ่มมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และกลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผล

สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ตามลำดับ แสดงว่าในนิสิต 4 กลุ่ม กลุ่มนิสิต จ. ๖. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความแตกต่างกันภายในกลุ่มมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มนิสิต วิ. ๖. ที่มีผลทางการเรียนต่ำ กลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และกลุ่มนิสิต จ. ๖. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

องค์ประกอบ C อารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อนไหว กลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีคะแนนเฉลี่ยภายในกลุ่มมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มนิสิต จ. ๖. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลุ่มนิสิต จ. ๖. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และกลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ตามลำดับ แสดงว่า กลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความแตกต่างกันภายในกลุ่มมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มนิสิต จ. ๖. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลุ่มนิสิต จ. ๖. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และกลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

องค์ประกอบ E เป็นอิสระแค้น - ถ่อมตน กลุ่มนิสิต จ. ๖. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีคะแนนเฉลี่ยภายในกลุ่มมากที่สุด รองลงมาคือนิสิต จ. ๖. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากัน และกลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีคะแนนเฉลี่ยภายในกลุ่มน้อยที่สุด

องค์ประกอบ E ทำตามสบาย - ถัดวันระมัดระวัง กลุ่มนิสิต จ. ๖. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการกระจายของคะแนนมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มนิสิต จ. ๖. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ตามลำดับ แสดงว่า กลุ่มนิสิต จ. ๖. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความแตกต่างกันภายในกลุ่มมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มนิสิต จ. ๖. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และกลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

องค์ประกอบ F ทำตามสบาย - ถัดวันระมัดระวัง กลุ่มนิสิต จ. ๖. ที่มี

องค์ประกอบ ๑₃ ความคุมตนเองได้ - ไม่มีวินัยในตนเอง กลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง มีการกระจายของคะแนนมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง กลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ และกลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ ตามลำดับ แสดงว่า กลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง มีความแตกต่างกันภายในกลุ่มมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง กลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ และกลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ

องค์ประกอบ ๑₃ ความคุมตนเองได้ - ไม่มีวินัยในตนเอง กลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำมีคะแนนเฉลี่ยภายในกลุ่มมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง

องค์ประกอบ ๑₄ เกรงเครียด - ผ่อนคลาย กลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงมีการกระจายของคะแนนมากที่สุดรองลงมาคือกลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง กลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ และกลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ ตามลำดับ แสดงว่ากลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงมีความแตกต่างกันภายในกลุ่มมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง กลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ และกลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ

องค์ประกอบ ๑₄ เกรงเครียด - ผ่อนคลาย กลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงมีคะแนนเฉลี่ยภายในกลุ่มมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ กลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง และกลุ่มนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ

ตาราง 4 ค่าสถิติพื้นฐานของความแปรปรวนของนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 30 คน นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 30 คน นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 30 คน และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 30 คน

กลุ่มตัวแปรอิสระ	ความแปรปรวน	
	\bar{x}	s^2
นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	421.0667	992.2734
นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	411.4333	945.3401
นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	416.733	1434.603
นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	414.967	1757.381

จากตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาลักษณะความแปรปรวนของคะแนนปรากฏว่า กลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีการกระจายของคะแนนแปรปรวนมากที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลุ่มนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และกลุ่มนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ตามลำดับ แสดงว่ากลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความแตกต่างกันภายในกลุ่มมากที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลุ่มนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และกลุ่มนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

เมื่อพิจารณาลักษณะของคะแนนเฉลี่ยภายในกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีคะแนนเฉลี่ยความแปรปรวนภายในกลุ่มมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลุ่มนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และกลุ่มนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2. การเปรียบเทียบหาความแตกต่างของบุคลิกภาพ 5 ด้าน ระหว่างกลุ่มแปรอิสระ

ก. เปรียบเทียบความแตกต่างบุคลิกภาพ 5 ด้าน ระหว่างนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

1. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความวิตกกังวลของนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงและต่ำ

ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลใช้ t-test และตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงและต่ำมีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกันในองค์ประกอบ $L O Q_4 C H Q_3$

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง มีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกับนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ คือองค์ประกอบ $L O Q_4 C H Q_3$ ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตารางที่ 5

ตาราง 5 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลระหว่างนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง 30 คน และนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ 30 คน

ความวิตกกังวล	นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง		นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
C_L ระวัง-ไว้วางใจ	9.967	2.198	9.253	3.019	1.0756
O หวากกลัว-ประสาทมั่นคง	11.300	4.391	12.200	3.535	0.8746
Q_4 เคร่งเครียด-ผ่อนคลาย	11.433	4.814	10.900	3.370	0.4971
C อารมณ์มั่นคง-อารมณ์ - อ่อนไหว	12.533	4.113	13.333	2.485	0.882
H กล้าสังคม-ขี้อาย	14.267	4.837	14.133	3.413	0.1234
Q_3 ควบคุมตนเองได้ - ไม่มีวินัยในตนเอง	11.567	3.030	11.833	2.746	0.3572

จากค่า t ในตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวล
ของนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนิสิตว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ต่ำไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในองค์ประกอบ L, O, Q₄, C, H และ Q₃
ผลการวิจัยนี้จึงยอมรับสมมุติฐานในการวิจัยในองค์ประกอบ L, O, Q₄, C, M
และ Q₃

ค่าสถิติ แสดงว่านิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะมีความ
วิตกกังวลต่ำพอ ๆ กับนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในท่านองนิสิต ว.ศ.
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ค่อนข้างจะไว้วางใจ (1 -) ประสาหมั่นคง (0 -) ผอน
คลาย (Q₄-) กล้าสังคม (H+) ควบคุมตนเองได้ (Q₃+) พอ ๆ กับนิสิต ว.ศ.
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

และนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะมีความวิตกกังวล
สูงกว่านิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในท่านองนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะอารมณ์อ่อนไหว (C -) และนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่ำค่อนข้างจะมีอารมณ์มั่นคง (C +)

2. เปรียบเทียบการเก็บตัว - การแสดงตัว ของนิสิต ว.ศ. ที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของการเก็บตัว - การแสดงตัว ใช้ t -test
และตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำมี
การเก็บตัว - แสดงตัว ไม่แตกต่างกันในองค์ประกอบ A E F H Q₂

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีการแสดง
ตัวส่วนกลุ่มต่ำเก็บตัว คือนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างไปทางชอบออก
สังคม (A+) เป็นอิสระแก่ตน (E+) ทำตามสบาย (F+) อาศัยกลุ่ม (Q₂-)
มากกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ องค์ประกอบ H ให้เป็นไปตามสมมุติฐาน
ข้อ 1.1

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 6

ตาราง 6 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของการเก็บตัวการ
แสดงตัว ระหว่างนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 30 คน และนิสิต ว ศ. ที่
มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 30 คน

การเก็บตัว - การแสดงตัว	นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัม- ฤทธิ์ทางการเรียนสูง		นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัม- ฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ		T
	X	S	X	S	
A ชอบออกสังคม-สำรวจ	9.900	3.468	8.200	2.750	2.1041*
E เป็นอิสระ-แก่ตน-ถ่อมตน	12.800	3.124	13.033	2.858	-0.3019
F ทำตามสบาย-ถึถวน- ระมัดระวัง	13.700	3.308	13.500	3.284	1.2350
H กล้าสังคม-ซื่อสัตย์	14.267	4.837	14.133	3.413	0.1234
Q ₂ อาศัยตนเอง-อาศัยกลุ่ม	8.900	2.256	9.300	2.340	-0.6740

* t มีนัยสำคัญที่ .05

จากค่า t ในตาราง 6 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยการเก็บตัว - การแสดงตัวของ
นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ในองค์ประกอบ A ($T = 2.1041^*$)
และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในองค์ประกอบ E, F, H, Q₂

ผลการวิจัยนี้จึงยอมรับสมมุติฐานที่เป็นกลางในองค์ประกอบ E, F, H, Q₂
และสอดคล้องกับสมมุติฐานในการวิจัยในองค์ประกอบ A

ค่าสถิติ แสดงว่า นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะเก็บ
ตัวพอ ๆ กับนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในท่านองนิสิต ว ศ. ที่มีผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะสำรวจ (A -) พอ ๆ กับนิสิต ว ศ. ที่มีผล-
สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีการแสดงตัวพอ ๆ กับนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในทำนอง นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะเป็นอิสระแก่ตน (E+) ทำตามสบาย (F+) กล้าสังคม (H+) อาศัยกลุ่ม (Q2-) พอ ๆ กับนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อนแอ - ขึ้นตัวอยู่เสมอ ของนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของการใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อนแอ - ขึ้นตัวอยู่เสมอใช้ t-test และตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ มีการใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อนแอ - ขึ้นตัวอยู่เสมอ ไม่แตกต่างกันในองค์ประกอบ C F E N A I M

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตัวอยู่เสมอ ส่วนกลุ่มต่ำใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อนแอ คือกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีบุคลิกภาพค่อนข้างเป็นอิสระแก่ตน (E+) ทำตามสบาย (F+) มีเหลี่ยมชอบออกสังคม (A+) จิตใจกล้าแข็ง (I-) ทำตามเป็นจริง (M-) มากกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ องค์ประกอบ C ให้เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 1.1 ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 7

จอห์นแอ - คนที่อาศัยอยู่ระหว่างนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 30 คน และ นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 30 คน

การใช้อารมณ์แบบจิตใจ จอห์นแอคนที่อาศัยอยู่เสมอ	นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัม- ฤทธิ์ทางการ เรียนสูง		นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัม- ฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
C อารมณ์มั่นคง-อารมณ์อ่อน ไหว	12.533	4.113	13.333	2.785	-0.8822
E เป็นอิสระ-แก่ตน-ถ่อมตน	12.800	3.124	13.033	2.858	-0.3019
F ทำตามสบาย-ดีถาวร-ระมัด ระวัง	13.700	3.308	13.500	3.284	0.2350
N มีเหลี่ยม-ตรงไปตรงมา	10.867	2.872	11.967	2.258	-1.6491
A รอบอกสังขม-สำรวม	9.900	3.468	8.200	2.750	2.1041*
I จิตใจจอห์นแอ-จิตใจกล้า แข็ง	10.600	3.292	10.067	2.768	0.6791
M เพื่อนัน-ทำตามความ เป็นจริง	10.600	2.332	11.367	3.592	-0.9860

* t มีนัยสำคัญที่ .05

จากค่า t ในตาราง 7 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ย การใช้อารมณ์แบบจิตใจ จอห์นแอ-คนที่อาศัยอยู่เสมอ ของนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ในองค์ประกอบ A (t = 2.1041) และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในองค์ประกอบ C, E, F, N, I, และ M

ผลการวิจัยนี้จึงยอมรับสมมุติฐานที่เป็นกลางในองค์ประกอบ C, E, F, N, I, M, และสอดคล้องกับสมมุติฐานในการวิจัยในองค์ประกอบ A

ค่าสถิติแสดงว่านิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงคนที่อาศัยอยู่เสมอพอ ๆ กับนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในทำนอง อิสระ-แก่ตน (E) ทำตาม -

สบาย (F+) มีเหลี่ยม (N+) จิตใจกล้าแข็ง (I-) ทำตามความเป็นจริง (M-)

นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีการใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อนแอ
มากกว่านิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในทำนองอารมณ์อ่อนไหว (C-)

แต่นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอารมณ์มั่นคง (C+)

และนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีการใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อน
แอพอ ๆ กับนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในทำนองส่วรวม (A-)

4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคล้อยตามผู้อื่น - ความ
เป็นอิสระจากผู้อื่น ของนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ
ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของความคล้อยตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระ
จากผู้อื่นไว้ t-test และตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง : นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ
มีความเป็นอิสระจากผู้อื่น - คล้อยตามผู้อื่น ไม่แตกต่างกันในองค์ประกอบ E M Q₁
Q₂ A G

สมมุติฐานในการวิจัย : นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเป็นอิสระ
จากผู้อื่น ส่วนนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำคล้อยตามผู้อื่น คือกลุ่มที่มีผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีบุคลิกภาพค่อนข้างเป็นอิสระ (E+) ทำตามเป็นจริง
(M-) นักทดลอง (Q₁⁺) หอมออกสังคม (A+) ไม่ทำตามกฎ (G-) องค์ประกอบ
Q₂ ให้เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 1.2

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 8

-ความเป็นอิสระจากผู้อื่น ระหว่างนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 30 คน และ
นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 30 คน

ความคล้อยตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระจากผู้อื่น	นิสิต ว ศ. ที่มีผล- สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง		นิสิต ข ศ. ที่มีผลสัม- ฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
E เป็นอิสระแก่ตน-ถ่อม ตน	12.800	3.124	13.033	2.858	0.3019
M เพื่อน-ทำตามความ เป็นจริง	10.600	2.322	11.367	3.592	0.9806
Q ₁ นักทดลอง-นักอนุรักษ์	9.033	2.510	8.100	2.495	1.4446
Q ₂ อาศัยตนเอง-อาศัย กลุ่ม	8.900	2.256	9.300	2.340	0.6740
A ชอบออกสังคม-สำรวจ	9.900	3.468	8.200	2.750	2.1041*
G ข้อตรงต่อหน้าที่-ไม่ทำ ตามกฎหมาย	13.833	2.899	14.100	3.200	0.3337

*t มีนัยสำคัญที่ .05

จากค่า t ในตาราง 8 แสดงให้เห็นคะแนนเฉลี่ย ความคล้อยตามผู้อื่น - ความ
เป็นอิสระจากผู้อื่นของนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนิสิต ว ศ. ที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ในองค์ประกอบ
A (t = 2.1041) และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในองค์ประกอบ E, M,
Q₁, Q₂ และ G

ผลการวิจัยนี้จึงยอมรับสมมุติฐานที่เป็นกลางในองค์ประกอบ E, M, Q₁, Q₂
G และสอดคล้องกับสมมุติฐานในการวิจัยในองค์ประกอบ A

ศาสตร์นี้แสดงว่า นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะเป็น
อิสระแก่ตนพอ ๆ กับนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในตนเอง เป็นอิสระ
แก่ตน (E+) ทำตามเป็นจริง (M-)

และนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะคล้ายตามผู้สอน
พอ ๆ กับนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในทำนองสำรวจรวม (A-) นัก
อนุรักษ์ (Q₁) อาศัยกลุ่ม (Q₂) ชื่อตรงต่อหน้าที่ (G⁺)

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของสถิติของนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูงและนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของสถิติโดยใช้ t-test และตั้งสมมุติฐาน
ไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง สถิติของนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การ เรียนสูงและนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงมี
สถิติสูงกว่ากลุ่มที่มีผลการ เรียนต่ำ

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 9

ตาราง 9 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของสถิติ
ระหว่างนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 30 คน และนิสิต ว ศ. ที่มีผล-
สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 30 คน

บุคลิกภาพ	นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัม- ฤทธิ์ทางการเรียนสูง		นิสิตว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนต่ำ		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
B สถิติของ	6.700	1.370	5.933	1.482	2.0809*

* t มีนัยสำคัญที่ .05

จากค่า t ในตาราง 9 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยสถิติของ (B) ของ

นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับสมมุติฐานในการวิจัย ในองค์ประกอบ (B) คาสถิติแสดงว่า นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีสถิติสูงกว่า (B+) คอนข้างสูงเล็กน้อย ส่วนนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีสถิติต่ำกว่า (B-) คอนข้างต่ำเล็กน้อย

ข. เปรียบเทียบความแตกต่างบุคลิกภาพ 5 ด้าน ระหว่างนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

1. เปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างความวิตกกังวลของนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลได้ t-test และดูสมมุติฐานไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำมีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน ในองค์ประกอบ L O Q₄ C H Q₃

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกับนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำถึงองค์ประกอบ L O Q₄ C H Q₃ ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยแสดงไว้ในตาราง 10

ตาราง 10 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลระหว่าง
 นิสิต วิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง 30 คน และนิสิต วิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน
 ต่ำ 30 คน

ความวิตกกังวล	นิสิต วิศวะที่มีผลสัม- ฤทธิ์ทางการ เรียนสูง		นิสิต วิศวะที่มีผลสัม- ฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
L ระวัง-ไว้วางใจ	11.100	2.285	9.567	2.367	2.5474**
O ทวาดกลัว-ประสาหมั่นคง	12.567	4.631	11.500	3.074	1.0511
Q_4 เคร่งเครียด-อ่อน- คลาย	12.133	4.773	11.067	3.062	0.2379
C อารมณ์มั่นคง-อารมณ์ อ่อนไหว	14.400	3.630	13.100	3.718	1.3704
M กล้าสังคม-ขี้อาย	11.300	4.916	12.000	3.697	0.6197
Q_3 ควบคุมตนเองได้-ไม่ มีวินัยในตนเอง	10.700	3.268	10.967	2.442	0.3580

** t มีนัยสำคัญ .01

จากค่า t ในตาราง 10 แสดงให้เห็นคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวล ของนิสิต วิศวะที่มี
 มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง และนิสิต วิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ แตกต่างกัน-
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ในองค์ประกอบ L ($t = 2.5474$) และไม่แตกต่าง
 กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในองค์ประกอบ O, Q_4 , C, M, Q_3

ผลการวิจัยนี้จึงยอมรับสมมุติฐานในการวิจัยในองค์ประกอบ O, Q_4 , C, M, Q_3
 และค้านกับสมมุติฐานในการวิจัยในองค์ประกอบ L

คำสถิติ แสดงว่านิสิต วิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงค่อนข้างจะวิตกกังวล
 สูงกว่านิสิต วิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ ในทำนองนิสิต วิศวะที่มีผลการ เรียนสูงค่อนข้างจะ
 ระวัง (L+) ส่วนนิสิต วิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำค่อนข้างจะไว้วางใจ
 (L-)

นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ค่อนข้างจะมีความวิตกกังวลต่ำพอ ๆ กับนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในทำนอง ประสาหมั่นคง (O^-) ผ่อนคลาย (Q^-) อารมณ์มั่นคง (C^+) ความคุมตนเองได้ (Q_3^+)

และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ค่อนข้างจะมีความวิตกกังวลสูงพอ ๆ กับนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในทำนอง ซ้ำฮาย (H^-)

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของการเก็บตัว - การแสดงตัว ของนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของการเก็บตัว - การแสดงตัว ใช้ t-test และตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำมีการเก็บตัว - แสดงตัว ไม่แตกต่างกันในองค์ประกอบ A E F H Q_2

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีบุคลิกภาพเก็บตัว ส่วนผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำแสดงตัว คือผู้ที่มีผลการเรียนสูงค่อนข้างไปทางสำรวจ (A-) ถ่อมตน (E-) ถี่ถวนระมัดระวัง (F-) อาศัยตนเอง (Q_2^+) มากกว่ากลุ่มสูงขององค์ประกอบ H ได้เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 2.1

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 11

ตาราง 11 ผลการทดสอบความแตกต่างของการเก็บตัว - การแสดงตัว
ระหว่างนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 30 คน และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่ำ 30 คน

การเก็บตัว-การแสดงตัว	นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง		นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ		t
	X	S	X	S	
A ขอบออกสังคม-สำรวม	8.767	3.451	6.700	3.707	0.0721
E เป็นอิสระ-แกล้ง-ถ่มถน	12.467	3.232	12.800	2.574	-0.4418
F ทำตามสบาย-ถึถวน- ระมัดระวัง	12.200	3.187	12.167	2.557	0.9447
H กล้าสังคม-ซื่ออายุ	11.300	4.961	12.000	3.697	-0.6197
Q ₂ อาศัยตนเอง-อาศัยกลุ่ม	9.567	3.106	10.200	3.198	-0.7702

จากค่า t ในตาราง 11 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยการเก็บตัว -
การแสดงตัว ของนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่ำ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในองค์ประกอบ A E F H Q₂
ผลการวิจัยนี้จึงยอมรับสมมุติฐานที่เป็นกลางในองค์ประกอบ A E F H Q₂
ค่าสถิติ แสดงว่านิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีการเก็บตัวพอ ๆ
กับนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในทำนอง สำรวม (A-) ถึถวนระมัดระวัง
(F-) ซื่ออายุ (M-)

นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีการแสดงตัวพอ ๆ กับนิสิตวิศวะที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในทำนอง เป็นอิสระ-แกล้ง (E+)

และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีการแสดงตัว มากกว่านิสิตวิศวะ
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในทำนองอาศัยกลุ่ม (Q₂-) แต่กับนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่ำอาศัยตนเอง (Q₂)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างการใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อนแอ - คั่นตัวอยู่
เสมอ ของนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของการใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อนแอ - คันทัวอยู่เสมอใช้
t-test และตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำมีการ
ใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อนแอ - คันทัวอยู่เสมอ ไม่แตกต่างกันในองค์ประกอบ C E F
N A I M

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีบุคลิกภาพ
คันทัวอยู่เสมอ ส่วนกลุ่มต่ำใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อนแอ คือกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
สูงค่อนข้างเป็นอิสระ แก่คน (E+) ทำความสบาย (F+) มีเหลี่ยม (N+) จิตใจ
กล้าแข็ง (I-) ทำความเป็นจริง (M-) มากกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ส่วน
องค์ประกอบ C ให้เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 2.1 องค์ประกอบ (A) ให้เป็นไป
ตามสมมุติฐานข้อ 2.2

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 12

ตาราง 12 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนของการใช้อารมณ์แบบ
จิตใจออนแอ - คนตัวอยู่เสมอ ระหว่างนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 30 คน 79
และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 30 คน

การใช้อารมณ์แบบจิตใจ ออนแอคนตัวอยู่เสมอ	นิสิตวิศวะที่มีผลสัม ฤทธิ์ทางการเรียนสูง		นิสิตวิศวะที่มีผลสัม- ฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
C อารมณ์มั่นคง-อารมณ์- อ่อนไหว	14.400	3.630	13.100	3.718	1.3704
E เป็นอิสระ-แยกตน-ถ่อม ตน	12.474	3.232	12.800	2.572	-0.4418
F ทำตามสบาย-ถึถวาน ระมัดระวัง	12.200	3.187	12.167	2.557	0.0447
N มีเหลี่ยม-ตรงไปตรง มา	11.300	2.297	11.500	2.172	-0.3465
A ชอบออกสังคม-ส้ารวม	8.767	3.451	8.700	3.707	0.0721
I จิตใจออนแอ-จิตใจ กล้าแข็ง	8.567	2.445	8.533	3.052	0.0467
M เพื่อดัน-ทำตามความ เป็นจริง	9.967	2.639	10.500	2.754	-0.7659

จากค่า t ในตาราง 12 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ย การใช้อารมณ์
แบบจิตใจออนแอคนตัวอยู่เสมอ ของนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนิสิต
วิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในองค์-
ประกอบ C E F N A I M

ผลการวิจัยนี้จึงยอมรับสมมุติฐานที่เป็นกลางในองค์ประกอบ C E F N
A I M

ค่าสถิติ แสดงว่านิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะคนตัวอยู่-

เสมอพอ ๆ กับนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ ในทำนอง อารมณ์มั่นคง (C+) เป็นอิสระ แก่คน (E+) มีเหลี่ยม (N+) จิตใจกล้าแข็ง (I-) ทำตามเป็นจริง (M-)

และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงค่อนข้างจะไร้อารมณ์แบบจิตใจ อ่อนแอพอ ๆ กับนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ ในทำนอง ดีถาวร ระมัดระวัง (F-) ส่ารวม (A-)

4. เปรียบเทียบความแตกต่างความคล้อยตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระจากผู้อื่นของนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงและต่ำ ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของความคล้อยตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระจากผู้อื่นใช้ t-test และคั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงและต่ำมี คะแนนเฉลี่ยของความคล้อยตามผู้อื่น - เป็นอิสระจากผู้อื่น ไม่แตกต่างกันในองค์ประกอบ E M Q Q₂ A G

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงเป็นอิสระจากผู้อื่น - คล้อยตามผู้อื่น ไม่แตกต่างกัน คือองค์ประกอบค่านักทดลอง นักอนุรักษ์ (Q₁) ข้อตรงต่อหน้าที่ - ไม่ทำตามกฎ (G) ไม่แตกต่างกัน องค์ประกอบค่าน E Q₂ A ให้เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 2.3

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 13

ตาราง 13 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความคล้อยตามผู้อื่นตามความเป็นอิสระจากผู้อื่น ระหว่างนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 30 คน และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 30 คน

ความคล้อยตามผู้อื่น-ความเป็นอิสระจากผู้อื่น	นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง		นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
E เป็นอิสระแก่ตน-ถ่อมตน เพื่อฝัน-ทำตามความ-	12.467	3.232	12.800	2.574	-0.4418
M เป็นจริง	9.967	2.639	10.500	2.754	-0.7659
Q ₁ นักทดลอง-นักอนุรักษ์	9.100	3.134	9.200	2.663	-0.1332
Q ₂ อาศัยตนเอง-อาศัยกลุ่ม	9.567	3.106	10.200	3.198	-0.7782
A ชอบออกสังคม-สํารวม	8.767	3.451	8.700	3.707	0.0721
G ชื่นชอบทำหน้าที่-ไม่ทำตามกฎ	11.800	3.341	11.600	2.996	0.2441

จากค่า t ในตาราง 13 แสดงให้เห็นคะแนนเฉลี่ยความคล้อยตามผู้อื่น-ความเป็นอิสระจากผู้อื่นของนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในองค์ประกอบ

E M Q₁ Q₂ A G

ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องสมมุติฐานในการวิจัย ในองค์ประกอบ E M Q₁ Q₂ A G

ค่าสถิติแสดงว่านิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะเป็นอิสระจากผู้อื่นพอ ๆ กัน นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในทำนอง เป็นอิสระแก่ตน (E⁺) ทำตามความเป็นจริง (M⁻) อาศัยตนเอง (Q₂⁺)

และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะคล้อยตามผู้อื่นพอ ๆ กับนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในทำนอง นักอนุรักษ์ (Q₁⁻) สํารวม (A⁻) ชื่นชอบทำหน้าที่ (G⁺)

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของสติปัญญา ของนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของสติปัญญา ใ้ t-test และตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง สติปัญญาของนิสิตวิศวะที่เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีสติปัญญาสูงกว่ากลุ่มต่ำ

ผลการทดสอบขอแสดงไว้ในตาราง 14

ตาราง 14 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของสติปัญญา ระหว่างนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 30 คน และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 30 คน

บุคลิกภาพ	นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง		นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
B สติปัญญา	6.533	1.204	5.633	2.032	2.5693 ^{**}

** มีนัยสำคัญ .01

จากค่า t ในตาราง 14 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยสติปัญญา (B) ของนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .01

ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับสมมุติฐานในการวิจัยของคปร ะกอม (B)

คำสถิติแสดงว่า นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีสติปัญญา (B⁺) ค่อนข้างสูงเล็กน้อย ส่วนนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีสติปัญญา (B⁻) ค่อนข้างต่ำเล็กน้อย

ค. เปรียบเทียบความแตกต่างบุคลิกภาพ 5 ด้าน ระหว่างนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงและนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง

1. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความวิตกกังวลของนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงและนิสิตวิศวะที่มีผลสำเร็จทางการ เรียนสูง

ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลใช้ t -test และตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

ไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงและนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง มีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน องค์กร ประกอบ L O Q_4 C M Q_3

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง มีความวิตกกังวล ไม่แตกต่างกับนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง องค์กร ประกอบ L O Q_4 C Q_3 ไม่แตกต่างกัน องค์กร ประกอบ ให้เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 3.2

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 15

ตาราง 15 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลระหว่างนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 30 คน และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 30 คน

ความวิตกกังวล	นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง		นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
L ระวัง-ไว้วางใจ	9.9667	2.1982	11.000	2.285	-1.9576
O ทวาทกลัว-ประสาทมั่นคง	11.3000	4.3905	12.567	4.631	-1.0872
Q_4 เกรงเกรียต-ผอนคลาย	11.4333	4.8144	12.133	4.773	-0.5655
C อารมณ์มั่นคง-อารมณ์อ่อนไหว	12.5333	4.1129	14.400	3.630	-1.8639*
H กล้าสังคม-ขี้อาย	14.2667	4.8369	11.300	4.961	2.3452*
Q_3 ควบคุมตนเองได้-ไม่มีวินัย ในตนเอง	11.5667	3.0297	10.700	3.268	1.0658

* t มีนัยสำคัญที่ .05

จากค่า t ในตาราง 15 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวล ของนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ในองค์ประกอบ L ($t = -1.9576$) องค์ประกอบ C ($t = -1.8639$) องค์ประกอบ h ($t = 2.3452$) และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในองค์ประกอบ O, Q_4, Q_3

ผลการวิจัยนี้จึงยอมรับสมมุติฐานในองค์ประกอบ O, Q_4, Q_3 และค้านกับสมมุติฐานในการวิจัยในองค์ประกอบ L, C, H

ค่าสถิติแสดงว่านิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะมีความวิตกกังวลต่ำกว่านิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ในทำนอง นิสิต ว ศ. ที่มี -

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ค่อนข้างจะไว้วางใจ (L-) ส่วนนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูง ค่อนข้างจะระแวง (L+) และนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนสูง ค่อนข้างจะกล้าสังคม (H+) ส่วนนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
ค่อนข้างจะขี้อาย (H-)

นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ค่อนข้างจะมีความวิตกกังวลต่ำ กว่า
นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ในทำนอง นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนสูง อารมณ์มั่นคง (C+) ส่วนนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อารมณ์
อ่อนไหว (C-)

นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความวิตกกังวลต่ำพอ ๆ กับนิสิต
ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ในทำนอง ประสาทมั่นคง (O-) ผ่อนคลาย (Q-)
ควบคุมตนเองได้ (Q₃)

2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเก็บตัว - การแสดงตัว ของ
นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของการเก็บตัว - การแสดงตัว ใช้ t-test และ
ตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและ
นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการเก็บตัว - แสดงตัว ไม่แตกต่างกันใน
องค์ประกอบ A E F M Q₂

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แสดง
ตัวส่วนนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เก็บตัว คือ นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การ เรียนสูง ค่อนข้างไปทาง ขอบออกสังคม (A+) เป็นอิสระแก่ตน (E+) ทำตาม-
สบาย (F+) กล้าสังคม (H+) อาศัยกลุ่ม (Q-) มากกว่านิสิตวิศวะที่มีผล -
สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ตารางที่ 16 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย การเก็บตัว - การแสดงตัวระหว่างนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 30 คน และนิสิตวิศวะ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 30 คน

การเก็บตัว-การแสดงตัว	นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง		นิสิตวิศวะ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
A ชอบออกสังคม-สำรวจ	9.900	3.467	8.767	3.451	1.2688
E เป็นอิสระ-แกล้งคน-ถ่อมตน	12.800	3.124	12.467	3.232	0.4061
F ทำตามสบาย-ถือตน-ระมัดระวัง	13.700	3.308	12.200	3.187	1.7885*
M กล้าสังคม-ขี้อาย	14.267	4.837	11.300	4.961	2.3452*
Q ₂ อาศัยตัวเอง-อาศัย-กลุ่ม	8.900	2.256	9.567	3.106	0.9512

* t มีนัยสำคัญที่ .05

จากค่า t ในตาราง 16 แสดงให้เห็นคะแนนเฉลี่ยการเก็บตัว - แสดงตัว ของนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .05 ในองค์ประกอบ F (t= 1.7885) องค์ประกอบ M (t= 2.3452) และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในองค์ประกอบ A E Q₂

ผลการวิจัยนี้จึงยอมรับสมมุติฐานที่เป็นกลางในองค์ประกอบ A, E, Q₂ และสอดคล้องกับสมมุติฐานในการวิจัยในองค์ประกอบ F, M

คำสถิติแสดงว่านิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะเก็บตัวพอ ๆ กับนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ในทำนองสำรวจ (A)

นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะแสดงตัวมากกว่านิสิต
 วิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงในทำนอง นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
 ค่อนข้างจะกล้าสังคม (M^+) ส่วนนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะ
 ขี้อาย (M^-) และนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะทำตามสบาย
 (F^+) ส่วนนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะถือตัวระมัดระวัง (F^-)
 นิสิตว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะแสดงตัวพอ ๆ กับนิสิต
 วิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ในทำนอง เป็นอิสระแก่ตน (E^+) อาศัยกลุ่ม
 (Q_2)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างการใช้อารมณ์แบบจิตใ จอ่อนแอ - คั้นตัวอยู่
 เสมอของนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
 เรียนสูง

ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของการใช้อารมณ์แบบจิตใ จอ่อนแอ - คั้นตัวอยู่เสมอใช้
 t-test และตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนิสิต
 วิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ใช้อารมณ์แบบจิตใ จอ่อนแอ - คั้นตัวอยู่เสมอ ไม่
 แตกต่างกันในองค์ประกอบ C E F N A I M

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีบุคลิกภาพ
 คั้นตัวอยู่เสมอ ส่วนนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีบุคลิกภาพการใช้อารมณ์แบบ
 จิตใ จอ่อนแอ คือนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ค่อนข้างไปทางเป็นอิสระแก่ตน
 (E^+) ทำตามสบาย (F^+) มีเหลี่ยม (N^+) ชอบออกสังคม (A^+) จิตใ จกล้าแข็ง
 (I^-) ทำตามเป็นจริง (M^-) ส่วนองค์ประกอบ C ให้เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 3.2

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 17

ตาราง 17 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการใช้อารมณ์
แบบจิตใจอ่อนแอ - ต้นตัวอยู่เสมอ ระหว่างนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
30 คน และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 30 คน

การใช้อารมณ์แบบจิตใจ อ่อนแอ-ต้นตัวอยู่เสมอ	นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัม- ฤทธิ์ทางการเรียนสูง		นิสิตวิศวะที่มีผลสัม- ฤทธิ์ทางการเรียนสูง		t
	\bar{x}	s	\bar{x}	s	
C อารมณ์มั่นคง-อารมณ์อ่อน ไหว	12.533	4.113	14.400	3.630	-1.8639*
E เป็นอิสระแก่ตน-ถ่อมตน	12.800	3.124	12.467	3.232	0.4061
F ทำตามสบาย-ถึถวน- ระมัดระวัง	13.700	3.308	12.200	3.187	1.7085*
N มีเหลี่ยม-ตรงไปตรงมา	10.867	2.872	11.300	2.297	-0.6454
A ซอมนอกสังคม-สำรวม	9.900	3.467	8.767	3.451	1.2688
I จิตใจอ่อนแอ-จิตใจ- กล้าแข็ง	10.600	3.292	8.567	2.445	2.7156**
M เพ้อฝัน-ทำตามความ เป็นจริง	10.600	2.332	9.967	2.639	0.9849

* t มีนัยสำคัญที่ .05

** t มีนัยสำคัญที่ .01

จากค่า t ในตาราง 17 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ย การใช้อารมณ์
แบบจิตใจอ่อนแอ - ต้นตัวอยู่เสมอ ของนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และ
นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ใน

องค์ประกอบ C ($t = -1.8639^*$) องค์ประกอบ F ($t = 1.7885^*$) และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ในองค์ประกอบ I ($t = 2.7156^*$) และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในองค์ประกอบ E, N, A, M

ผลการวิจัยนี้จึงยอมรับสมมุติฐานที่เป็นกลางในองค์ประกอบ E, N, A, M คล่องกับสมมุติฐานในการวิจัยในองค์ประกอบ F C คำนกับผลสมมุติฐานในองค์ประกอบ I

คำสถิติแสดงว่านิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อนแอกว่านิสิตวิศวกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ในทำนองนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ค่อนข้างจะมีอารมณ์อ่อนไหว (C^-) และนิสิตวิศวกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะมีอารมณ์มั่นคง (C^+) และนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ค่อนข้างจะจิตใจอ่อนแอ (I^+) ส่วนนิสิตวิศวกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะจิตใจกล้าแข็ง (I^-)

นิสิตวิศวกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อนแอพอ ๆ กับนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ในทำนองนิสิตวิศวกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะสำรวจ (A-) พอ ๆ กับนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

นิสิต วิศวกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ค่อนข้างจะใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อนแอกว่านิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ในทำนองที่ถาวรระมัดระวัง (F^-) ส่วนนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงทำตามสบาย (F^+)

นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ค่อนข้างจะตื่นตัวอยู่เสมอ พอ ๆ กับนิสิตวิศวกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ในทำนอง เป็นอิสระแก่ตน (E^+) มีเหลี่ยม (N^+) ทำตามเป็นจริง (M^-)

4. เปรียบเทียบความแตกต่างความคล้อยตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระจากผู้อื่น ระหว่างนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนิสิตวิศวกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของการ คล้อยตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระจากผู้อื่น ใช้ t-test และตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงและ นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง มีการคล้อยตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระจากผู้อื่น ไม่แตกต่างกันในองค์ประกอบ E M Q₁ Q₂ A G

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง คล้อยตามผู้อื่นส่วน นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงเป็นอิสระจากผู้อื่น คือ นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง ค่อนข้างทาง นักอนุรักษ์ (Q₁) อาศัยกลุ่ม (Q₂) ชี้อตรงต่อหน้าที่ (G*) มากกว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 18

ตาราง 18 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความคล้อยตามผู้อื่นความเป็นอิสระจากผู้อื่น ระหว่างนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง 30 คน และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง 30 คน

ความคล้อยตามผู้อื่น-ความเป็นอิสระจากผู้อื่น	นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง		นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
E เป็นอิสระ แก่คน-ดอมตน	12.800	3.124	12.467	3.232	0.4061
M เพื่อน-หาความ เป็นจริง	10.600	2.332	9.967	2.639	0.9849
Q ₁ นักทดลอง-นักอนุรักษ์	9.033	2.510	9.100	3.134	-0.0909
Q ₂ อาศัยตนเอง-อาศัยกลุ่ม	8.900	2.256	9.567	3.106	-0.9512
A ชอบออกสังคม-สำรวจ	9.900	3.467	8.767	3.451	1.2688
G ชี้อตรงต่อหน้าที่-ไม่ทำ-ความกฎ	13.833	2.899	11.800	3.341	2.5178

* * * มีนัยสำคัญที่ .01

จากค่า t ในตาราง 18 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของความคล้อยตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระจากผู้อื่น ของนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และ นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ใน องค์ประกอบ G ($t = 2.5170$) และ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในองค์ประกอบ E, M, Q_1, Q_2, A

ผลการวิจัยนี้จึงยอมรับสมมุติฐานที่เป็นกลางในองค์ประกอบ E, M, Q_1, Q_2, A และสอดคล้องกับสมมุติฐานในการวิจัยในองค์ประกอบ G

ค่าสถิติแสดงว่านิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะเป็นอิสระจากผู้อื่น พอ ๆ กับนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ในทำนองเป็นอิสระแก่กัน (E^+) ทำตามเป็นจริง (M^-)

และนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่อนข้างจะคล้อยตามผู้อื่น พอ ๆ กับนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงในทำนองสำรวจ (A-) นักอนุรักษ์ (Q_1^-) อาศัยกลุ่ม (Q_2^-) ชี้อตรงต่อหน้าที่ (G^+)

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของสถิติยูอา ของนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของสถิติยูอา ใช้ t -test และตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง สถิติยูอาของนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีสถิติยูอาไม่แตกต่างกับนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 19

ตาราง 19 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของสติปัญญา
ระหว่างนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 30 คน และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูง 30 คน

บุคลิกลักษณะ	นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัม- ฤทธิ์ทางการเรียนสูง		นิสิตวิศวะ ที่มีผลสัม- ฤทธิ์ทางการเรียนสูง		t
	\bar{x}	S	\bar{x}	S	
สติปัญญา	6.700	1370	6.533	1.204	0.4862

จากค่า t_c ในตาราง 19 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยสติปัญญา (B)
ของนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
สูง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยนี้จึงยอมรับสมมุติฐานในการวิจัยในองค์ประกอบ B

ค่าสถิติแสดงว่านิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีสติปัญญา (B⁺)
ค่อนข้างสูงเล็กน้อย ส่วนนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีสติปัญญา (B⁺) ค่อนข้าง
ต่ำเล็กน้อย

ง. เปรียบเทียบความแตกต่างบุคลิกลักษณะ 5 ด้าน ระหว่างนิสิต ว.ศ. ที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

1. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความวิตกกังวลของนิสิต ว ศ. ที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ทดลองคะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลใช้ t-test และตั้งสมมุติฐาน

ไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนิสิต -

วิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่ามีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน ในองค์ประกอบ

L, O, Q₄, C, M, Q₃

สมมุติฐานในการวิจัย, นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่า และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่า มีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกันในองค์ประกอบ L,

O, Q₄, C, M, Q₃

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 20

ตาราง 20 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลระหว่างนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่า 30 คน และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่า 30 คน

ความวิตกกังวล	นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่า		นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่า		t
	\bar{x}	s	\bar{x}	s	
L ระวัง-ไว้วางใจ	9.233	3.019	9.567	2.376	-0.4753
O ทหากกั้ว-ประสาหมัน- คง	12.200	3.535	11.500	3.074	0.0185
Q ₄ เกรงเครียด-นอนคลาย	10.900	3.370	11.867	3.862	-1.0330
C อารมณ์มั่นคง-อารมณ์- อ่อนไหว	13.333	2.785	13.100	3.718	0.2751
M กล้าสังคม-ขี้อาย	15.133	3.413	12.000	3.697	2.3223*
Q ₃ ควบคุมตนเองได้-ไม่มี วินัยในตนเอง	11.833	2.746	10.967	2.442	1.2917

*t มีนัยสำคัญที่ .05

จากค่า t ในตาราง 20 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวล ของ

นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนิสิตวิเศษที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ในองค์ประกอบ M ($t = 2.3225$) และ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในองค์ประกอบ L, O, Q₄, C, Q₃

ผลการวิจัยนี้จึงยอมรับสมมุติฐานในการวิจัยในองค์ประกอบ L, O, Q₄, C Q₃ และค้านกับสมมุติฐานในการวิจัยในองค์ประกอบ M

ค่าสถิติแสดงว่า นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ค่อนข้างจะวิตกกังวลต่ำกว่า กับนิสิตวิเศษที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในทำนอง ไว้วางใจ (L⁻) ประสาทมั่นคง (O⁻) นอกเคลาย (Q₄⁻) อารมณ์มั่นคง (C⁺) ความคุมตนเองได้ (Q₃⁺)

และนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ค่อนข้างจะวิตกกังวลต่ำกว่า นิสิตวิเศษที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในทำนอง นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำค่อนข้างจะกล้าสังคม แต่มีนิสิตวิเศษที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำค่อนข้างจะขี้อาย (M⁻)

2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเก็บตัว - แสดงตัว ของนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนิสิตวิเศษที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของการเก็บตัว - แสดงตัว ใช้ t-test และ ค้างสมมุติฐานไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และ นิสิตวิเศษที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีการเก็บตัว - แสดงตัว ไม่ต่างกัน ในองค์ประกอบ A, E, F, M, Q₂

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีบุคลิกภาพเก็บตัว ส่วนนิสิตวิเศษที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีบุคลิกภาพแสดงตัวคือ นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ค่อนข้างไปทาง ส้ารวม (A⁻) ถ่อมตน (E⁻) ถี่ถวนระมัดระวัง (F⁻) อาศัยตนเอง (Q₂⁺) องค์ประกอบ M ไว้เป็นไปตาม

สมมุติฐานข้อ 1

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 21

ตาราง 21 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของการเก็บตัว
- แสดงตัวระหว่างนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่า 30 คน และนิสิตวิศวะที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่า 30 คน

การเก็บตัว - การ แสดงตัว	นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัม- ฤทธิ์ทางการเรียนค่า		นิสิตวิศวะที่มีผลสัม- ฤทธิ์ทางการเรียนค่า		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
A ชอบออกสังคม-สำรวจ	8.200	2.750	6.700	3.707	-0.5933
E เป็นอิสระ-แกลคน- ยอม	13.033	2.858	12.600	2.574	0.3323
F ทำความสบาย-ถึถวน- ระมัดระวัง	13.500	3.284	12.167	2.557	1.7547*
M ₂ กล้าสังคม-ซื่อาย	14.133	3.413	12.00	3.697	2.3223*
Q ₂ อาศัยตนเอง-อาศัย- กลุ่ม	9.300	2.340	10.200	3.198	-1.2440

* มีนัยสำคัญที่ .05

จากค่า t ในตาราง 21 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของการเก็บตัว-
แสดงตัว ของนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่า และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนค่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ในองค์ประกอบ F (t =
1.7547 และองค์ประกอบ M (t = 2.3223) และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติในองค์ประกอบ A, E, Q₂

ผลการวิจัยนี้จึงยอมรับสมมุติฐานที่เป็นกลางในองค์ประกอบ A, E, Q₂ และ
ค้านกับสมมุติฐานในการวิจัยในองค์ประกอบ F, M

ศาสตร์ แสดงว่า นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ค่อนข้างจะแสดงตัวพอ ๆ กับนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในทำนอง เป็นอิสระแก่ตน (E+)

นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำค่อนข้างจะเก็บตัวพอ ๆ กับนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในทำนองสำรวจ (A-)

นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำค่อนข้างจะแสดงตัวมากกว่านิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในทำนอง นิสิตว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ค่อนข้างจะทำตามสบาย (F+) ส่วนนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ค่อนข้างจะถือถวน รมักร วัง (F-) นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ค่อนข้างจะกล้าสังคม (M+) ส่วนนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำค่อนข้างจะขี้อาย (M-) และนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำค่อนข้างจะอาศัยกลุ่ม (O₂) ส่วนนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำค่อนข้างจะอาศัยตนเอง

3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการใช้อารมณ์แบบจิตใ จอ่อนแอ - คั้นตัวอยู่เสมอ ของนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของการใช้อารมณ์แบบจิตใ จอ่อนแอ - คั้นตัวอยู่เสมอ ใช้ t-test และตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีการใช้อารมณ์แบบจิตใ จอ่อนแอ - คั้นตัวอยู่เสมอ ไม่แตกต่างกันในองค์ประกอบ C, E, F, N, A, I, M

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ใช้อารมณ์แบบจิตใ จอ่อนแอ - คั้นตัวอยู่เสมอไม่แตกต่างกันในองค์ประกอบ C, N, I M องค์ประกอบ E, F, A ให้เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 2

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 22

ตาราง 22 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของการใช้อารมณ์
แบบจิตใจอ่อนแอ - ต้นตัวอยู่เสมอ ระหว่างนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
30 คน และ นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 30 คน

การใช้อารมณ์แบบจิตใจ อ่อนแอ - ต้นตัวอยู่เสมอ	นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัม ฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ		นิสิตวิศวะที่มีผลสัม ฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
C อารมณ์มั่นคง-อารมณ์- อ่อนไหว	13.333	2.785	13.100	3.718	0.2751
E เป็นอิสระแก่ตน-ถ่อม ตน	13.033	2.858	12.800	2.574	0.3323
E ทำตามสบาย-ดีถวน ระมัดระวัง	13.500	3.284	12.167	2.557	1.7547*
N มีเหลี่ยม-ตรงไปตรง มา	11.967	2.258	11.500	2.172	0.8150
A ชอบออกสังคม-สํารวม	8.200	2.750	8.700	3.707	-0.5933
I จิตใจอ่อนแอ-จิตใจ กล้าแข็ง	10.067	2.760	8.533	3.052	2.0381*
M เพ้อฝัน-ทำตามความ เป็นจริง	11.367	3.591	10.500	2.754	1.0489

* t มีนัยสำคัญที่ .05

จากค่า t ในตาราง 22 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยการใช้อารมณ์
แบบจิตใจอ่อนแอ - ต้นตัวอยู่เสมอของนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และ

นิสิตวิศวกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ใน
องค์ประกอบ F ($t = 1.7547$) และองค์ประกอบ G ($t = 2.0381$) และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในองค์ประกอบ C, E, N, A, M

ผลการวิจัยนี้จึงยอมรับสมมุติฐานในการวิจัยในองค์ประกอบ C, E, N, A, M
และค้านกับสมมุติฐานในการวิจัยในองค์ประกอบ F, I

ค่าสถิติแสดงว่า นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำค่อนข้างจะตื่นตัว
อยู่เสมอพอ ๆ กับนิสิตวิศวกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในทำนอง อารมณ์มั่นคง (C^+)
เป็นอิสระแก่ตน (E^+) มีเหลี่ยม (N^+) ทำตามเป็นจริง (M^-)

นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำค่อนข้างจะใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อน
แหวง ๆ กับนิสิตวิศวกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในทำนองสวิตรวม

นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำค่อนข้างจะตื่นตัวอยู่เสมอมากกว่า
นิสิตวิศวกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในทำนอง นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ต่ำค่อนข้างจะทำตามสบาย (F^+) ส่วนนิสิตวิศวกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำค่อนข้าง
จะถือวางระมุขระวัง (F^-)

และนิสิตวิศวกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำค่อนข้างจะตื่นตัวอยู่เสมอมากกว่า
นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในทำนอง นิสิตวิศวกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ-
เรียนต่ำค่อนข้างจะจิตใจกล้าแข็ง (I^-) ส่วนนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ต่ำ ค่อนข้างจะจิตใจอ่อนแอ (I^+)

4 เปรียบเทียบความแตกต่างความคล้อยตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระจาก
ผู้อื่นของนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนิสิตวิศวกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนต่ำ

ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของความคล้อยตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระจาก
ผู้อื่น ใช้ t-test และตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความคล้ายคลึงกัน - ความเป็นอิสระจากผู้อื่น ไม่แตกต่างกันในองค์ประกอบ E, M, Q₁, Q₂, A, G

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ คล้ายคลึงกับผู้อื่น ส่วนนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเป็นอิสระจากผู้อื่น คือนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำค่อนข้างต่ำ (E-) นักอนุรักษ์ (Q₁) สำนวณ (A-) ชื่อตรงต่อหน้าที่ (G⁺) องค์ประกอบบ้าน (M) ให้เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 3 และองค์ประกอบบ้าน (Q₂) ให้เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 2

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 23

ตาราง 23 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคล้ายคลึงกันผู้อื่นความเป็นอิสระจากผู้อื่น ระหว่างนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 30 คน และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 30 คน

ความคล้ายคลึงกันผู้อื่น - ความเป็นอิสระจากผู้อื่น	นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ		นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
E เป็นอิสระแก่ตน-กลมตน	13.033	2.858	12.800	2.574	0.3323
M เพื่อน-ทำตามความเป็นจริง	11.367	3.591	10.500	2.754	1.0489
Q ₁ นักทดลอง-นักอนุรักษ์	8.100	2.495	9.200	2.663	-1.6510
Q ₂ อาศัยตนเอง-อาศัยกลุ่ม	9.300	2.340	10.200	3.198	-1.2440
A ชอบสังคม-สำรวม	8.200	2.750	8.700	3.707	-0.5933
G ชื่อตรงต่อหน้าที่-ไม่ทำตามกฎ	14.100	3.280	11.600	2.996	3.0827**

**t มีนัยสำคัญที่ .01

จากค่า t แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยความคล้ายคลึงตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระจากผู้อื่น ของนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ในองค์ประกอบ G ($t = 3.0027$) และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในองค์ประกอบ E, M, Q_1 , Q_2 , A

ผลการวิจัยนี้จึงยอมรับสมมุติฐานที่เป็นกลางในองค์ประกอบ E, M, Q_1 , Q_2 , A และสอดคล้องกับสมมุติฐานในการวิจัยในองค์ประกอบ G

ค่าสถิติแสดงว่า นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ค่อนข้างเป็นอิสระจากผู้อื่นพอ ๆ กับนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในทำนอง เป็นอิสระแก่ตน (E^+) ทำความเป็นจริง (M^-)

นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ค่อนข้างคล้ายคลึงตามผู้อื่นพอ ๆ กับนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในทำนอง นักอนุรักษ์ (Q_1^-) สสารวม (A^-) ข้อตรงต่อหน้าที่ (G^+)

และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำค่อนข้างเป็นอิสระจากผู้อื่นมากกว่านิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในทำนอง นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อาศัยตนเอง (Q_2^+) ส่วนนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอาศัยกลุ่ม (Q_2^-)

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของสถิติไคยู่ระหว่างนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของสถิติไคยู่ใช้ t -test และตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง สถิติไคยู่ของนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีสถิติ

ปัญหาไม่แตกต่างกับนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 24

ตาราง 24 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของสติปัญญา - ระหว่างนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 30 คน และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 30 คน

บุคลิกภาพ	นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ		นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
B สติปัญญา	5.933	1.482	5.633	1.426	0.7991

จากค่า t ในตาราง 24 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยสติปัญญา (B) ของนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยนี้จึงยอมรับสมมุติฐานในการวิจัยในองค์ประกอบ B

คำสถิติแสดงว่า ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีสติปัญญา (B-) พอ ๆ กับนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จ. เปรียบเทียบความแตกต่างบุคลิกภาพ 5 ด้าน ระหว่างนิสิต ว.ศ. และนิสิตวิศวะ

1. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความวิตกกังวลของนิสิต ว.ศ. และนิสิตวิศวะ ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลใช้ t-test และตั้งสมมุติฐาน

ไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง นิสิต ว ศ. และนิสิตวิศวะมีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกันในองค์ประกอบ L, O, Q₄, C, M, Q₃

สมมุติฐานในการวิจัย ความวิตกกังวลของนิสิต ว ศ. และนิสิตวิศวะไม่แตกต่างกันในองค์ประกอบ L, O, Q₄, C, M, Q₃

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 25

ตาราง 25 ผลการทดสอบแบบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลระหว่างนิสิต ว ศ. 60 คน และนิสิตวิศวะ 60 คน .

ความวิตกกังวล	นิสิต ว ศ.		นิสิตวิศวะ		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
L ระวัง - ไว้วางใจ	9.600	2.666	10.333	2.454	-1.5677
O หวากกลัว - ประสาทมั่นคง	11.750	4.011	12.033	3.966	-0.3891
Q ₄ เคร่งเครียด - ผ่อนคลาย	11.167	4.164	12.000	4.344	-1.0720
C อารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อนไหว	12.933	3.535	13.75	3.731	-1.2300
M กล้าสังคม - ขี้อาย	14.200	4.186	11.650	4.389	3.2566**
Q ₃ ควบคุมตนเองได้ - ไม่มีวินัย ในตนเอง	11.700	2.894	10.833	2.888	1.6420

** มีนัยสำคัญที่ .01

จากค่า t ในตาราง 25 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของนิสิต ว ศ. - และนิสิตวิศวะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ในองค์ประกอบ M (t = 3.2566) และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในองค์ประกอบ L, O, Q₄, C, Q₃

ผลการวิจัยนี้จึงยอมรับสมมุติฐานในการวิจัยในองค์ประกอบ L, O, Q₄, C, Q₃

ค่าสถิติ แสดงว่านิสิต ว ศ. ก่อนข้างจะมีความวิตกกังวลต่ำกว่า นิสิต
วิศวะ ในทำนองนิสิต ว ศ. ก่อนข้างจะประสาทมั่นคง (O^-) ผ่อนคลาย (Q_4^-) ความ
คุมตนเองได้ (Q_5^-) พอ ๆ กับนิสิตวิศวะ

นิสิต ว ศ. ก่อนข้างจะมีความวิตกกังวลต่ำกว่า นิสิตวิศวะในทำนอง นิสิต ว ศ.
ก่อนข้างจะไว้วางใจ (L^-) แต่นิสิตวิศวะก่อนข้างจะระแวง (L^+) และนิสิต ว ศ.
ก่อนข้างจะกล้าสังคม (M^+) แต่นิสิตวิศวะก่อนข้างจะขี้อาย (M^-)

และนิสิต ว ศ. ก่อนข้างจะมีความวิตกกังวลสูงกว่า นิสิตวิศวะในทำนองนิสิต ว ศ.
ก่อนข้างจะอารมณ์อ่อนไหว (C^-) แต่นิสิตวิศวะก่อนข้างจะอารมณ์มั่นคง (C^+)

2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเก็บตัว - การแสดงตัว ของนิสิต
ว ศ. และนิสิตวิศวะ

ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของการเก็บตัว - แสดงตัว ใช้ t-test และ
ตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง นิสิต ว ศ. และนิสิตวิศวะ มีการเก็บตัว - การ
แสดงตัว ไม่ต่างกันของคัพระกอบ A, E, F, M, Q_2

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิต ว ศ. แสดงตัวส่วนนิสิตวิศวะเก็บตัว คือนิสิต
ว ศ. ก่อนไปทาง ชอบออกสังคม (A^+) เป็นอิสระแก่ตน (E^+) ทำตามสบาย (F^+)
กล้าสังคม (H^+) อาศัยกลุ่ม (Q_2^-) มากกว่านิสิตวิศวะ

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 26

ตาราง 26 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของการเก็บตัว -

การแสดงตัวระหว่างนิสิต ว ศ. 60 คน และนิสิตวิศวะ 60 คน

การเก็บตัว - การแสดงตัว	นิสิต ว ศ.		นิสิตวิศวะ		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
A ขอบออกสังคม - ส้ารวม	9.050	3.243	8.733	3.502	0.5077
E เป็นอิสระแก่ตน - ถอนตน	12.917	2.996	12.633	2.927	0.5240
F ทำตามสบาย - ถัดวันระมัดระวัง	13.600	3.297	12.103	2.890	2.5028**
M กล้าสังคม - ซื่อาย	14.200	4.106	11.650	4.389	3.2566**
Q ₂ อาศัยตนเอง - อาศัยกลุ่ม	9.100	2.307	9.083	3.160	-1.5402

**t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากค่า t ในตาราง 26 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ย การเก็บตัว - การแสดงตัว ของนิสิต ว ศ. และนิสิตวิศวะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ในองค์ประกอบ F (t = 2.5028) และในองค์ประกอบ M (t = 3.2566) และ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในองค์ประกอบ A, E, Q₂

ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับสมมุติฐานที่เป็นกลางในองค์ประกอบ A, E, Q₂ และสอดคล้องกับสมมุติฐานในการวิจัยในองค์ประกอบ F, M

ค่าสถิติแสดงว่านิสิต ว ศ. ค่อนข้างจะเก็บตัวพอ ๆ กับนิสิตวิศวะ ในทำนอง ส้ารวม (A⁻) ถอนตน (E⁻)

นิสิต ว ศ. ค่อนข้างจะแสดงตัวพอ ๆ กับนิสิตวิศวะในทำนอง อาศัยกลุ่ม (Q₂) และนิสิต ว ศ. ค่อนข้างจะแสดงตัวมากกว่านิสิตวิศวะในทำนองนิสิต ว ศ. ค่อนข้างจะทำตามสบาย (F⁺) แต่นิสิต ว ศ. ค่อนข้างจะถัดวันระมัดระวัง (F⁻) และนิสิต ว ศ. ค่อนข้างจะกล้าสังคม (M⁺) แต่นิสิตวิศวะค่อนข้างจะซื่อาย (M⁻)

3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการใช้อารมณ์แบบจิตใจออนแอ - พื้นตัว

อยู่เสมอ ของนิสิตวิศวะและนิสิต ว ศ.

ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของการใช้อารมณ์แบบจิตี จอออนแอ - ต้นตัวอยู่เสมอ
ใช้ t-test และตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง นิสิต ว ศ. และนิสิตวิศวะมีการใช้อารมณ์แบบ
จิตี จอออนแอ - ต้นตัวอยู่เสมอไม่แตกต่างกันในองค์ประกอบ C, E, F, N, A, I, M

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิต ว ศ. ที่มีการใช้อารมณ์แบบจิตี จอออนแอ
ส่วนนิสิตวิศวะต้นตัวอยู่เสมอ คือนิสิต ว ศ. คอนไปทางตรงไปตรงมา (M-) จิตี จ
ออนแอ (I+) เพื่อมัน (M-) องค์ประกอบด้าน C ให้เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 1
และองค์ประกอบ E, F, A ให้เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 2

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 27

ตาราง 27 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย การใช้อารมณ์แบบ
จิตี จอออนแอต้นตัวอยู่เสมอ ระหว่างนิสิต ว ศ. 60 คน และนิสิตวิศวะ 60 คน

การใช้อารมณ์แบบจิตี จอออนแอ- ต้นตัวอยู่เสมอ	นิสิต ว ศ.		นิสิตวิศวะ		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
C อารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อน ไหว	12.933	3.535	13.750	3.731	-1.2300
E เป็นอิสระแก่ตน - ถอมตน	12.917	2.996	12.633	2.927	0.5240
F ทำตามสบาย - ถัดจวนระมัด ระวัง	13.600	3.297	12.103	2.890	2.5020**
N มีเหลี่ยม - ตรงไปตรงมา	11.417	2.641	11.400	2.238	0.0373
A ชอบออกสังคม - ส้ำรวม	9.050	3.243	8.733	3.582	0.5077
I จิตี จอออนแอ - จิตี จก้าแข็ง	10.333	3.053	8.550	2.765	3.3533**
M เพื่อมัน - ทำตามเป็นจริง	10.983	3.052	10.233	2.710	1.4232

**t มีนัยสำคัญที่ .01

ค่าสถิติ ในตาราง 27 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยการใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อนแอ - คั่นตัวอยู่เสมอของนิสิต ว ศ. และนิสิตวิชาวะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .01 ในองค์ประกอบ F ($t = 2.5020$) และในองค์ประกอบ I ($t = 3.3533$) และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในองค์ประกอบ C, E, N, A, M

ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับสมมุติฐานที่เป็นกลางในองค์ประกอบ C, E, N, A, M และสอดคล้องกับสมมุติฐานในการวิจัยในองค์ประกอบ F, I

ค่าสถิติแสดงว่านิสิต ว ศ. ก่อนข้างจิตใจอ่อนแอกว่านิสิตวิชาวะในทำนอง นิสิต ว ศ. อารมณ์อ่อนไหว (G^-) แต่มีสติวิชาวะอารมณ์มั่นคง (G^+) และนิสิต ว ศ. จิตใจอ่อนแอ (I^-) แต่มีสติวิชาวะจิตใจกล้าแข็ง (I^-)

นิสิตวิชาวะก่อนข้างจะจิตใจอ่อนแอกว่านิสิต ว ศ. ในทำนองนิสิตวิชาวะถี่ถ่วงระมัดระวัง (F^-) ส่วนนิสิต ว ศ. ทำตามสบาย (F^+)

นิสิต ว ศ. ก่อนข้างจะจิตใจอ่อนแอพอ ๆ กับนิสิตวิชาวะในทำนอง ถ่อมตน (E^-) คำรวม (A^-)

และนิสิต ว ศ. ก่อนข้างจะคั่นตัวอยู่เสมอพอ ๆ กับนิสิตวิชาวะในทำนอง มีเหลี่ยม (N^+) ทำตามเป็นจริง (M^-)

4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคล้อยตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระ จากผู้อื่น ของนิสิต ว ศ. และนิสิตวิชาวะ

ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของความคล้อยตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระ จากผู้อื่น โดยใช้ t -test และตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง นิสิต ว ศ. และนิสิตวิชาวะมีความคล้อยตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระ จากผู้อื่น ไม่แตกต่างกันในองค์ประกอบ E, M, Q_1 , Q_2 , A, G

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิต ว ศ. คล้อยตามผู้อื่น ส่วนนิสิตวิชาวะเป็นอิสระจากผู้อื่น กับนิสิต ว ศ. ลอนไปทางเพื่อฝัน (M^-) นักอนุรักษ์ (Q_1^+) อาศัยกลุ่ม (Q_2^-) ชัยทรงต่อหน้าที (G^+) องค์ประกอบด้าน E และ A ให้เป็นไปตาม

สมมุติฐานข้อ 2

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 2B

ตาราง 2B ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความคล้อยตาม
ผู้สอน - ความเป็นอิสระจากผู้สอน ระหว่างนิสิต ว ศ. 60 คน และนิสิตวิชาวะ 60 คน

ความคล้อยตามผู้สอน - ความเป็นอิสระจากผู้สอน	นิสิต ว ศ.		นิสิตวิชาวะ		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
E เป็นอิสระ แยกตน - ถอมตน	12.917	2.996	12.633	2.927	0.5240
M เพื่อน - ทำตามเป็นจริง	10.903	3.052	10.233	2.710	1.4232
Q ₁ นักทดลอง - นักอนุรักษ์	8.567	2.545	9.150	2.909	-1.1690
Q ₂ อาศัยตนเอง - อาศัยกลุ่ม	9.100	2.307	9.803	3.168	-1.5482
A ชอบออกสังคม - สบาย	9.050	3.243	8.733	3.502	0.5077
G ชื่อตรงต่อหน้าที่ - ไม่ทำตามกฎ	13.967	3.098	11.700	3.174	3.9502**

** มีนัยสำคัญที่ .01

ค่าสถิติในตาราง 2B แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยความคล้อยตามผู้สอน - ความเป็นอิสระจากผู้สอน ของนิสิต ว ศ. และนิสิตวิชาวะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ในองค์ประกอบ G ($t = 3.9502$) และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในองค์ประกอบ E, M, Q₁, Q₂, A

ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับสมมุติฐานที่เป็นกลางในองค์ประกอบ E, M, Q₁, Q₂, A และสอดคล้องกับสมมุติฐานในการวิจัยในองค์ประกอบ G

ค่าสถิติแสดงว่านิสิต ว ศ. ก่อนข้างจะคล้อยตามผู้สอนพอ ๆ กับนิสิตวิชาวะ ในทำนอง ถอมตน (E-) นักอนุรักษ์ (Q₁-) อาศัยกลุ่ม (Q₂-) สบาย (A-) ชื่อตรงต่อหน้าที่ (G+)

และนิสิต ว ศ. ค่อนข้างจะเป็นอิสระจากผู้อื่นพอ ๆ กับนิสิตวิศวะในทำนองทั่ว
ตามเป็นจริง (M-)

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของสถิติภาวะระหว่างนิสิต ว ศ. และนิสิตวิศวะ
ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของสถิติภาวะ t-test และตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้
สมมุติฐานที่เป็นกลาง สถิติภาวะของนิสิต ว ศ. และนิสิตวิศวะไม่แตกต่างกัน
สมมุติฐานในการวิจัย นิสิต ว ศ. มีสถิติภาวะต่ำกว่านิสิตวิศวะผลการทดสอบ
แสดงไว้ในตาราง 29

ตาราง 29 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของสถิติภาวะระหว่าง
นิสิต ว ศ. 60 คน และนิสิตวิศวะ 60 คน

บุคลิกลักษณะ	นิสิต ว ศ.		นิสิตวิศวะ		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
B สถิติภาวะ	6.317	1.478	6.083	1.429	0.8792

จากค่า t ในตาราง 29 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยสถิติภาวะ
ของนิสิต ว ศ. และนิสิตวิศวะ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยนี้จึงยอมรับสมมุติฐานที่เป็นกลางของกรอบ B
ทางสถิติ แสดงว่านิสิต ว ศ. มีสถิติภาวะ (B-) ค่อนข้างต่ำเล็กน้อย
และนิสิตวิศวะมีสถิติภาวะ (B-) ค่อนข้างต่ำเล็กน้อย

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความเกรงใจของนิสิต ว ศ. ที่มีผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ นิสิต ว ศ.
กับนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นิสิต ว ศ. กับนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนต่ำ นิสิต ว ศ. กับนิสิตวิศวะ

1 ความแตกต่างระหว่างความเกรงใจของนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
สูงและต่ำ

ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของความเกรงใจไว้ t -test และตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้
สมมุติฐานที่เป็นกลาง ความเกรงใจของนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 สูงและต่ำ ไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความเกรง
 ใจสูงกว่านิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 30

ตาราง 30 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความเกรงใจ ระหว่าง
 นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 30 คน และนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
 เรียนต่ำ 30 คน

ความเกรงใจ	\bar{X}	S	t
ระหว่างกลุ่มนิสิต ว ศ.			
นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	421.0667	31.5004	
นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	411.4333	30.7467	1.1987

จากค่า t ในตาราง 30 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยความเกรงใจของนิสิต
 ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แตกต่าง
 กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยนี้จึงยอมรับสมมุติฐานที่เป็นกลาง
 คำสถิติแสดงว่า นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความเกรงใจ
 พอ ๆ กับนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2 ความแตกต่างระหว่างความเกรงใจของนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 สูงและต่ำ

ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของความเกรงใจไว้ t -test และตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง ความเกรงใจของนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความเกรงใจสูงกว่านิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 31

ตาราง 31 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความเกรงใจระหว่างนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 30 คน และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 30 คน

ความเกรงใจ ระหว่างกลุ่มนิสิตวิศวะ	\bar{x}	S	t
นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	416.733	37.676	
นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	414.967	41.921	0.1713

จากค่า t ในตาราง 31 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยความเกรงใจของนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยนี้จึงยอมรับสมมุติฐานที่เป็นกลาง

คำสถิติแสดงว่านิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความเกรงใจพอ ๆ กับนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

3 ความแตกต่างระหว่างความเกรงใจของนิสิตวิศวะ และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของความเกรงใจใช้ t-test และตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง ความเกรงใจของนิสิต ว.ศ. และนิสิตวิศวกรรม
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความ
เกรงใจไม่แตกต่างกับนิสิตวิศวกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 32

ตาราง 32 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความเกรงใจ ระหว่าง
นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 30 คน กับนิสิตวิศวกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
สูง 30 คน

ความเกรงใจ ในแต่ละกลุ่มนิสิต	X	S	t
นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	421.067	31.500	
นิสิตวิศวกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	416.733	37.076	0.4010

จากค่า t ในตาราง 32 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยความเกรงใจของ
นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนิสิตวิศวกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แยก
กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยนี้จึงยอมรับสมมุติฐานในการวิจัย

ค่าสถิติแสดงว่า นิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความเกรงใจ
พอ ๆ กับนิสิตวิศวกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

4 ความแตกต่างระหว่างความเกรงใจของนิสิต ว.ศ. และนิสิตวิศวกรรมที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของความเกรงใจใช้ t -test และตั้งสมมุติฐาน
ไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง นิสิต ว ศ. และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิต ว ศ. และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 33

ตาราง 33 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความเกรงใจระหว่างนิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 30 คน และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 30 คน

ในแต่ละกลุ่มนิสิต	ความเกรงใจ	\bar{x}	s	t
นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ		411.433	30.746	
นิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ		414.967	41.921	- 0.3723

ค่า t จากตาราง 33 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยความเกรงใจของนิสิต ว.ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยนี้จึงยอมรับสมมุติฐานในการวิจัย

ค่าสถิติแสดงว่า นิสิต ว ศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความเกรงใจพอ ๆ กับกับนิสิตวิศวะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

5 ความแตกต่างระหว่างความเกรงใจของนิสิต ว ศ. และนิสิตวิศวะ

ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของความเกรงใจใช้ t-test และตั้งสมมุติฐาน

ไว้ดังนี้

สมมุติฐานที่เป็นกลาง นิสิต ว ศ. และนิสิตวิศวะมีความเกรงใจไม่ต่างกัน

สมมุติฐานในการวิจัย นิสิต ว ศ. และนิสิตวิศวะมีความเกรงใจไม่ต่างกัน

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 34

ตาราง 34 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความเกรงใจ ระหว่าง นิสิต ว ศ. 60 คน และนิสิตวิศวะ 60 คน

ใน แต่ละกลุ่ม นิสิต	ความเกรงใจ	\bar{X}	S	t
นิสิต ว ศ.		416.250	31.496	
นิสิตวิศวะ		415.050	39.960	0.0609

ค่า t จากตาราง 34 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยความเกรงใจของนิสิต ว ศ. และนิสิตวิศวะ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยนี้จึงยอมรับสมมุติฐานในการวิจัย

ค่าสถิติ แสดงว่า นิสิต ว ศ. มีความเกรงใจพอ ๆ กับนิสิตวิศวะ

4. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับบุคลิกภาพ 5 ด้าน
ในกลุ่มนิสิต ว ศ. แสดงไว้ในตาราง 35 - 39

ตาราง 35 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับความวิตกกังวล
ของนิสิต ว ศ.

บุคลิกภาพ	นิสิต ว ศ. 60 คน					
	องค์ประกอบความวิตกกังวล					
	L	O	Q_4	C	H	Q_3
ความเกรงใจ	.03	-.01	.07	-.07	.03	-.07

จากค่า r ในตาราง 35 แสดงว่า

ความเกรงใจ มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในองค์ประกอบทุกด้านอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติ หมายความว่า ในกลุ่มนิสิต ว ศ. ความเกรงใจเกือบจะไม่
มีความสัมพันธ์กันเลยกับ ละวาง - ใจว่างใจ (L) หวาดกลัว - ประสาทมั่นคง
(O) เคร่งเครียด - นอเนกหลาย (Q_4) อารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อนไหว (C)
กล้าสังคม - ซื่อาย (H) และควบคุมตนเองได้ - ไม่มีวินัยในตนเอง (Q_3)

ตาราง 36 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับการเก็บตัว
การแสดงตัวของกลุ่มนิสิต ว ศ.

บุคลิกภาพ	นิสิต ว ศ. 50 คน				
	องค์ประกอบการเก็บตัว - การแสดงตัว				
	A	E	F	M	Q_2
ความเกรงใจ	-.03	-.00	.18	.03	.10

จากค่า r ในตาราง 36 แสดงว่า

ความเกรงใจ มีความสัมพันธ์กับ การเก็บตัว - การแสดงตัว ในองค์ประกอบทุกด้านอย่างไม่ค่อยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าในกลุ่มนิสิต ว ศ. ความเกรงใจ มีความสัมพันธ์กันน้อยกับท่าทางสบาย - ถี่ฉวนระมัดระวัง (F) อากัษยนเอง - อากัษยกุ่ม (Q_2) และเกือบจะไม่มีความสัมพันธ์กับ ครอบงำสังคม - ส้ารวม (A) เป็นอิสระแก่ตน - ถอนตน (E) กล้าสังคม - ซ้าบาย (H)

ตารางที่ 37 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับการใช้อารมณ์
แบบจิตใจอ่อนแอ - คำนวณด้วยสูตรของกลุ่มนิสิต ว ศ.

บุคลิกภาพ	นิสิต ว ศ. 60 คน						
	องค์ประกอบการใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อนแอ - คำนวณด้วยสูตร						
	C	E	F	N	A	I	M
ความเกรงใจ	-.07	-.00	.18	-.16	-.03	.03	.06

จากค่า r ในตาราง 37 แสดงว่า
ความเกรงใจมีความสัมพันธ์กับ การใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อนแอ - คำนวณด้วย
สูตร ในองค์ประกอบทุกด้านอย่างไม่เป็นสำคัญทางสถิติ หมายความว่าในกลุ่ม
นิสิต ว ศ. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์กันน้อยกับ ทำตามสบาย - ถัดจวนระมัดระวัง
(F) มีเหน็ดเหนื่อย - ตรงไปตรงมา (N) และเกือบจะไม่มีความสัมพันธ์กันเลย
กับ อารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อนไหว (C) เป็นอิสระแก่ตน - ถ่อมตน (E)
ชอบออกสังคม - สำนวน (A) จิตใจอ่อนแอ - จิตใจกล้าแข็ง (I) เพื่อ
ฝัน - ทำตามความเป็นจริง (M)

ตาราง 38 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับความ
 คล้อยตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระจากผู้อื่นของกลุ่มนิสิต ว ศ.

บุคลิกภาพ	นิสิต ว ศ. 60 คน					
	องค์ประกอบความคล้อยตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระจากผู้อื่น					
	E	M	Q_1	Q_2	A	G
ความเกรงใจ	-.00	.06	.12	.10	-.03	.21

จากค่า r ในตาราง 38 แสดงว่า

ความเกรงใจ มีความสัมพันธ์กับ ความคล้อยตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระ
 จากผู้อื่น ในองค์ประกอบทุกด้านอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าในกลุ่ม
 นิสิต ว ศ. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์กันน้อย กับ นักอนุรักษ - นักทดลอง (Q)
 อาศัยตนเอง - อาศัยกลุ่ม (Q_2) ซึ่งตรงต่อหน้าที่ - ไม่ทำความท้อ (G)
 และเกือบจะไม่มีความสัมพันธ์กับเลยกับ เป็นอิสระแก่ตน - ถอนตน (E)
 เพื่อดัน - ทำตามเป็นจริง (M) ชอบออกสังคม - สรรวม (A)

ตาราง 39 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับสติปัญญาของกลุ่มนิสิต ว ศ.

บุคลิกภาพ	นิสิต ว ศ. 60 คน
	สติปัญญา (B)
ความเกรงใจ	.10

จากค่า r ในตาราง 39 แสดงว่าความเกรงใจ มีความสัมพันธ์สติปัญญา (B) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าในกลุ่มนิสิต ว ศ. ความเกรงใจกับสติปัญญา (B) มีความสัมพันธ์กันน้อย

5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญา (B) กับบุคลิกภาพ 4 ด้าน ในกลุ่มนิสิต ว ศ. แสดงไว้ในตาราง 40 - 43

ตาราง 40 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญา (B) กับความวิตกกังวลของกลุ่มนิสิต ว ศ.

บุคลิกภาพ	นิสิต ว ศ. 60 คน					
	องค์ประกอบความวิตกกังวล					
	L	O	Q_4	C	H	Q_3
สติปัญญา (B)	.19	.11	.27 *	-.12	-.11	-.06

* มีนัยสำคัญที่ .05

จากค่า r ในตาราง 40 แสดงว่า

สติปัญญา (B) มีความสัมพันธ์กับ ความวิตกกังวล ในองค์ประกอบ Q_4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .27$) หมายความว่านิสิต ว ศ. ที่มีสติปัญญาสูง (B+) จะเป็นนิสิตที่ เกร็งเครียด (Q_4+) คือมีแรงกระตุ้นสูง ก้นแตกใจง่าย หงุดหงิด ใจร้อน ส่วนนิสิต ว ศ. ที่มีสติปัญญาต่ำ (B -) จะเป็น นิสิตที่ผ่อนคลาย (Q_4-) คือทำอะไรตามสบาย ไม่เกร็งเครียด ไม่วิตกกังวล ใจเย็น

สติปัญญา (B) มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวล ในองค์ประกอบ L, O, X, Q_3 อย่างไรก็ดีไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า ในกลุ่มนิสิต ว ศ. สติปัญญา (B) มีความสัมพันธ์กับ ระวัง - ใจกว้างใจ (L) หวาดกลัว - ประสาทมั่นคง (O) ควบคุมมั่นคง - ควบคุมอ่อนไหว (C) กล้าสังคม - ขี้อาย (H) และเกือบจะไม่มีความสัมพันธ์กับควบคุมตนเองได้ - ไม่มีวินัยในตนเอง (Q_3)

ตาราง 41 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญา (B) กับการเก็บตัว - แสดงตัว ในกลุ่มนิสิต ว ศ.

บุคลิกภาพ	นิสิต ว ศ. 60 คน				
	องค์ประกอบการเก็บตัว - การแสดงตัว				
	A	E	F	H	Q_2
สติปัญญา (B)	-.03	.00	.04	-.11	.08

จากค่า r ในตาราง 41 แสดงว่า

สติปัญญา (B) มีความสัมพันธ์กับการเก็บตัว - การแสดงตัว ในองค์ประกอบทุกด้านอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า ในกลุ่มนิสิต ว ศ. สติปัญญา (B) มีความสัมพันธ์กับนัยกับกล้าสังคม - ชี้อาย (H) และเกือบจะไม่มีความสัมพันธ์กันเลย กับ ชอบออกสังคม - ส่วรวม (A) เป็นอิสระแก่ตน - ถอมตน (E) ทำตามสบาย - ถ้วนระมัดระวัง (F) และอาศัยตนเอง - อาศัยกลุ่ม (Q₂)

ตาราง 42 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญา (B) กับการใช้อารมณแบบ จิตใจอ่อนแอ - คั่นตัวอยู่เสมอของกลุ่มนิสิต ว ศ.

บุคลิกภาพ	นิสิต ว ศ. 60 คน						
	องค์ประกอบการใช้อารมณแบบจิตใจอ่อนแอ - คั่นตัวอยู่เสมอ						
	C	E	F	N	A	I	M
สติปัญญา (B)	-.12	.00	.04	-.11	-.03	.08	.00

จากค่า r ในตาราง 42 แสดงว่า

สติปัญญา (B) มีความสัมพันธ์กับการใช้อารมณแบบจิตใจอ่อนแอ - คั่นตัวอยู่เสมอ ในองค์ประกอบทุกด้าน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า ในกลุ่มนิสิต ว ศ. สติปัญญาที่มีความสัมพันธ์กับอารมณมั่นคง - อารมณอ่อนไหว (C) มีเหลี่ยม - ตรงไปตรงมา (N) และเกือบจะไม่มีความสัมพันธ์กันเลยกับเป็นอิสระแก่ตน - ถอมตน (E) ทำตามสบาย - ถ้วนระมัดระวัง (F)

ชอบออกสังคม - ส้ารวม (A) จิตใจอ่อนแอ - จิตใจกล้าแข็ง (I) และ
 เพ้อฝัน - ทำตามเป็นจริง (M)

ตาราง 43 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญา (B) กับการ
 คล้อยตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระจากผู้อื่นของกลุ่มนิสิต ว ศ.

บุคลิกภาพ	นิสิต ว ศ. 60 คน					
	องค์ประกอบความคล้อยตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระจากผู้อื่น					
	E	M	Q_1	Q_2	A	G
สติปัญญา (B)	.00	.00	-.10	.08	-.03	.04

จากค่า r ในตาราง 43 แสดงว่า

สติปัญญา (B) มีความสัมพันธ์กับความคล้อยตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระ
 จากผู้อื่น ในองค์ประกอบทุกด้านอย่างไร้มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าในกลุ่ม
 นิสิต ว ศ. สติปัญญา (B) มีความสัมพันธ์น้อยกับ นักอนุรักษ์ - นักทดลอง (Q_1)
 และเกือบจะไม่มีความสัมพันธ์กับ เป็นอิสระแก่ตน - ถอมตน (E)
 เพ้อฝัน - ทำตามเป็นจริง (M) อาศัยตนเอง - อาศัยกลุ่ม (Q_2) ชอบออก
 สังคม - ส้ารวม (A) และซื่อตรงต่อหน้าที่ - ไม่ทำตามกฎ (G)

6. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน ของบุคลิกภาพ 4 ด้าน ในกลุ่มนิสิต ว.ศ. แสดงไว้ในตาราง 44 - 47

ตาราง 44 ค่าสหสัมพันธ์ภายในของบุคลิกภาพด้านความวิตกกังวลของกลุ่ม นิสิต ว.ศ. 60 คน

ความวิตกกังวล	L	O	Q ₄	Q	H	Q ₃
L ระวัง - ใจวางใจ	1.00	.28*	.36**	-.50**	-.31*	-.30*
O ทวาดกลัว - ประสาทมั่นคง		1.00	.57**	-.46**	-.62**	-.47*
Q ₄ เกรงเครียด - ผ่อนคลาย			1.00	-.50**	-.48**	-.52**
Q อารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อนไหว				1.00	-.56**	-.57**
H กล้าสังคม - ขี้อาย					1.00	.43**
Q ₃ ควบคุมตนเองได้ - ไม่มีวินัยในตนเอง						1.00

* r มีนัยสำคัญที่ .05

** r มีนัยสำคัญที่ .01

จากค่า r ในตาราง 44 แสดงว่า

ระวัง - ใจวางใจ (L) มีความสัมพันธ์กับ ทวาดกลัว - ประสาทมั่นคง (O) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($r = .28$) หมายความว่านิสิต ว.ศ. ที่ชอบระวัง (L+) คือไม่ไว้ใจใคร ถือความเห็นของตนเป็นใหญ่ ข้างสงสัย ขี้ใจหาย ขี้อาย หดถอย จะเป็นนิสิต ว.ศ. ที่ทวาดกลัว (O+) คือตื่นเต้นตกใจง่าย มีความรู้สึกไม่ปลอดภัย วิตกกังวล เศร้าหมอง ชอบคิดตนเอง ส่วนนิสิต ว.ศ. ที่ใจวางใจ

(L-) คือยอมรับคนอื่น เข้ากับคนอื่นได้ง่าย ปรับตัวได้ ไม่อิจฉาริษยาคนอื่น
จะเป็นนิสัย ว ศ.ที่ ประสาทมั่นคง (O -) คือมีความเชื่อมั่นในตนเอง ไร้เริ่ง
แจ่มใส สงบ ปราศจากความกลัวและความวิตกกังวล

ระวาง - ใจว่างใจ (L) มีความสัมพันธ์กับเกรง เครียด - อยู่นคลาย
(Q_4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = .36^*$) หมายความว่านิสัย ว ศ.
ที่ชอบระวาง (L+) คือไม่ใจว่างใจใคร ถือความเห็นของคนเป็นใหญ่ ช่างสงสัย
อิจฉาริษยา หลอกลวง จะเป็นนิสัย ว ศ. ที่เกรง เครียด (Q_4) คือมีแรงกระตุ้น
สูง ตื่นเต้นตกใจง่าย หงุดหงิด ใจร้อน ส่วนนิสัย ว ศ.ที่ใจว่างใจ (L-) คือ
ยอมรับคนอื่น เข้ากับคนอื่นได้ง่าย ปรับตัวได้ ไม่อิจฉาริษยาคนอื่นจะเป็นนิสัย
ว ศ.ที่อยู่นคลาย (Q_4) คือทำอะไรตามสบาย ไม่เกรง เครียด ไม่วิตกกังวล ใจ
เย็น ในสถานการณ์บางอย่าง ความพอใจจนเกินไปอาจนำไปสู่ความเกียจคร้าน
ผลงานไม่ดี เพราะมีแรงจูงใจต่ำ

ระวาง - ใจว่างใจ (L) มีความสัมพันธ์กับอารมณ์มั่นคง - อารมณ์
ฉุนเฉียว (C) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = -.50^{**}$) หมายความว่า
นิสัย ว ศ.ที่ระวาง (L-) คือ ไม่ใจว่างใจใคร ถือความเห็นของคนเป็นใหญ่ ช่าง
สงสัย อิจฉาริษยา หลอกลวง จะเป็นนิสัย ว ศ.ที่ ี้อาย (C-) คือ ขี้เขลา
หลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับเพศตรงข้าม ไม่ชอบติดต่อกับคนอื่น ส่วนนิสัย ว ศ.ที่
ใจว่างใจ (L-) คือยอมรับคนอื่น เข้ากับคนอื่นได้ง่าย ปรับตัวได้ ไม่อิจฉาริษยา
คนอื่น จะเป็นนิสัย ช ศ.ที่กล้าสังคม (C+) คือ มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ เยือกเย็น
มั่นคง ไม่หวั่นไหว มองชีวิตตามความเป็นจริง ไม่มีอาการเห็นอหยาบทางประสาท
จิตใจสงบ

ระวาง - ใจว่างใจ (L) มีความสัมพันธ์กับกล้าสังคม - ขี้อาย อย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .05 ($r = -.31^*$) หมายความว่านิสัย ว ศ.ที่ระวาง (L+)

คือไม่ไว้ใจใคร ถือความเห็นของตนเป็นใหญ่ ข้างสงสัย ขี้ฉ้อฉล ขี้ฉ้อฉล หลอกลวง
จะเป็นนิสัย ว ศ. ที่ขี้ฉ้อ (M -) คือขี้ฉ้อ หลีกเลี่ยงการ เฝ้าดูหน้ากับเพศตรง
ข้าม ไม่ชอบติดต่อกับคนอื่น ส่วนนิสัย ว ศ. ที่ไว้ใจใจ (L -) คือยอมรับคนอื่น
เข้ากับคนอื่นได้ง่าย ปรับตัวได้ ไม่ฉ้อฉล ขี้ฉ้อคนอื่น จะเป็นนิสัย ว ศ. ที่กล้าสังคม
(M+) คือ ชอบผจญภัย ชอบพบปะผู้คน กลองแกล้ว ชอบทดลองของใหม่ ๆ เป็น
มิตรกับคนอื่น มีอารมณ์และความสนใจในศิลปะ

ระวาง - ไว้ใจใจ มีความสัมพันธ์กับ ความคุมตนเองได้ - ไม่มีวินัยใน
ตนเอง (Q_3) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($r = -.30^*$) หมายความว่า
นิสัย ว ศ. ที่ระวาง (L +) คือไม่ไว้ใจใคร ถือความเห็นของตนเป็นใหญ่ ข้าง
สงสัย ขี้ฉ้อฉล หลอกลวง จะเป็นนิสัย ว ศ. ที่ไม่มีวินัยในตนเอง (Q_3-) คือ
ผู้ที่ควบคุมตนเองไม่ได้ ทำอะไรตามสบาย ไม่มีระเบียบ ไม่ปฏิบัติตามกฎของสังคม
ไม่มีวินัย มีความขัดแย้งในตนเอง ส่วนนิสัย ว ศ. ที่ไว้ใจใจ (L-) คือยอมรับ
คนอื่น เข้ากับคนอื่นได้ง่าย ปรับตัวได้ ไม่ฉ้อฉล ขี้ฉ้อคนอื่น ๆ จะเป็นนิสัย ว ศ.
ที่ควบคุมตนเองได้ (Q_3+) คือควบคุมตนเองได้ทั้งในค่านิยมและความประพฤติ
ทุกกาลเทศะ มีวินัยในตนเอง สนใจเอาใจใส่ต่อสังคม

หาวกถ - ประสาทมั่นคง (O) มีความสัมพันธ์กับ เคร่งเครียด - ผ่อน
คลาย (Q_4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = .57^*$) หมายความว่านิสัย
ว ศ. ที่หาวกถ (O +) คือตื่นเต้นตกใจง่าย มีความรู้สึกไม่ปลอดภัย วิตกกังวล
เศร้าหมอง ชอบคิดตนเอง จะเป็นนิสัย ว ศ. ที่เคร่งเครียด (Q_4) คือมีแรงกระตุ้น
สูง ตื่นเต้นตกใจง่าย หงุดหงิดใจร้อน ส่วนนิสัย ว ศ. ที่ประสาทมั่นคง (O -)
คือมีความเชื่อมั่นในตนเอง ไร้เร่ใจแจ่มใส สงบ ปราศจากความกลัว และความวิตก
กังวล จะเป็นนิสัย ว ศ. ที่ผ่อนคลาย (Q_4-) คือไม่เคร่งเครียด ไม่วิตกกังวล
ใจเย็น ในสถานการณ์ต่างๆ ความพอใจจนเกินไป อาจนำไปสู่ความเกียจคร้าน

ผลงานไม่ดี เพราะมีแรงจูงใจต่ำ

หวาดกลัว - ประสาทมั่นคง (0) มีความสัมพันธ์กับอารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อนไหว (C) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = -.46^{**}$) หมายความว่า นิสิต ว.ศ. ที่หวาดกลัว (0+) คือตื่นเต้น ตกใจง่าย มีความรู้สึกไม่ปลอดภัย วิตกกังวล เศร้าหมอง ชอบตีตนเองจะเป็น นิสิต ว.ศ. ที่มีอารมณ์อ่อนไหว (C-) คือไม่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ อารมณ์ไม่คงที่ ขาดความอดทน เปลี่ยนแปลงง่าย มีอาการเหนื่อยหน่ายทางประสาท หลุดหนี กังวลใจ ส่วน นิสิต ว.ศ. ที่มีประสาทมั่นคง (0-) คือมีความเชื่อมั่นในตนเอง ภาเร็งแจ่มใส สงบ ปราศจากความกลัว และความวิตกกังวลจะเป็น นิสิต ว.ศ. ที่อารมณ์มั่นคง (C+) คือมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ เบิกบาน มั่นคง ไม่หวั่นไหว มองชีวิตตามความเป็นจริง ไม่มีอาการเหนื่อยหน่ายทางประสาท หลุดหนี กังวลใจ

หวาดกลัว - ประสาทมั่นคง (0) มีความสัมพันธ์กับกล้าสังคัม - ขี้อาย (H) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = -.62^{**}$) หมายความว่า นิสิต ว.ศ. ที่หวาดกลัว (0+) คือตื่นเต้น ตกใจง่าย มีความรู้สึกไม่ปลอดภัย วิตกกังวล เศร้าหมอง ชอบตีตนเอง จะเป็น นิสิต ว.ศ. ที่ขี้อาย (H-) คือขี้อลาด หลีกเลียง เมชีญหน้ากับเพศตรงข้าม ไม่ชอบติดต่อกับคนอื่น ส่วน นิสิต ว.ศ. ที่มีประสาทมั่นคง (0-) คือมีความเชื่อมั่นในตนเอง ภาเร็งแจ่มใส สงบ ปราศจากความกลัวและความวิตกกังวล จะเป็น นิสิต ว.ศ. ที่กล้าสังคัม (H+) คือชอบเผชิญภัย ชอบพบปะผู้คน คล่องแคล่ว ชอบทดลองของใหม่ ๆ เป็นมิตรกับคนอื่น มีอารมณ์และความสนใจในศิลปะ

หวาดกลัว - ประสาทมั่นคง (0) มีความสัมพันธ์กับควบคุมตนเองได้ - ไม่มีวินัยในตนเอง (Q₃) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = -.47^{**}$) หมายความว่า นิสิต ว.ศ. ที่หวาดกลัว (0+) คือตื่นเต้น ตกใจง่าย มีความรู้สึกไม่

ปลดกภัย วิตกกังวล เศร้าหมอง ชอบคิดตนเอง จะเป็นนิสิต ว ศ. ที่ไม่มีวินัยในตนเอง (Q_3-) คือผู้ที่ควบคุมตนเองไม่ได้ ทำอะไรตามสบาย ไม่มีระเบียบ ไม่ปฏิบัติตามกฎของสังคม ไม่มีวินัย มีความซัดแย้งในตนเอง ส่วนนิสิต ว ศ. ที่ประสาทมั่นคง (Q_3-) คือมีความเชื่อมั่นในตนเอง ราวเรียงแจ่มใส สงบ ปราศจากความกลัวและความวิตกกังวล จะเป็นนิสิต ว ศ. ที่ควบคุมตนเองได้ (Q_3+) คือควบคุมตนเองได้ทั้งในด้านอารมณ์และความประพฤติ ภูภาคเทศะ มีวินัยในตนเอง สนใจเอาใจใส่ต่อสังคม

เคร่งเครียด - นอนคลาย (Q_4) มีความสัมพันธ์กับอารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อนไหว (C) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = -.50^*$) หมายความว่า นิสิต ว ศ. ที่เคร่งเครียด (Q_4+) คือมีแรงกระตุ้นสูง ตื่นเต้น ตกใจง่าย หงุดหงิด ใจร้อน จะเป็นนิสิต ว ศ. ที่อารมณ์อ่อนไหว ($C-$) คืออารมณ์ไม่คงที่ขาดความอดทน เปลี่ยนแปลงง่าย มีอาการเหนื่อยหน่ายทางประสาท หงุดหงิด กังวล ใจ ส่วนนิสิต ว ศ. ที่นอนคลาย (Q_4-) คือไม่เคร่งเครียด ไม่วิตกกังวล ใจเย็น จะเป็นผู้ที่อารมณ์มั่นคง ($C+$) คือมีวุฒิภาวะทางอารมณ์เยือกเย็นมั่นคงไม่หวั่นไหว มองชีวิตตามความเป็นจริง ไม่มีอาการเหนื่อยหน่ายทางประสาท จิตใจสงบ

เคร่งเครียด - นอนคลาย (Q_4) มีความสัมพันธ์กับ กล้าสังคม - ซื่อาย (H) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = -.48^{**}$) หมายความว่า นิสิต ว ศ. ที่เคร่งเครียด (Q_4+) คือมีแรงกระตุ้นสูง ตื่นเต้น ตกใจง่าย หงุดหงิด ใจร้อน จะเป็นนิสิต ว ศ. ที่ซื่อาย ($H-$) คือซื่อสลาก หลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับเพศตรงข้าม ไม่ชอบติดต่อกับคนอื่น ส่วนนิสิต ว ศ. ที่นอนคลาย (Q_4-) คือ ไม่เคร่งเครียด ไม่วิตกกังวล ใจเย็น ไม่สภาพการณ์บางอย่าง ความพอใจจนเกินไปอาจนำไปสู่ความเกียจคร้าน ผลงานไม่ดี และมีแรงจูงใจต่ำ จะเป็นนิสิต ว ศ. ที่กล้าสังคม ($H+$) คือชอบมาจุกภัย ชอบพบปะผู้คน คล่องแคล่ว ชอบทดลองของใหม่ ๆ

เคร่งเครียด - ย่อคลาย (Q_4) มีความสัมพันธ์กับความคุมตนเองได้ - ไม่มีวินัยในตนเอง (Q_3) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = -.52^{**}$) หมายความว่า นิสิต วศ. ที่เคร่งเครียด (Q_4+) คือ มีแรงกระตุ้นสูง ที่แทน ทกใจง่าย หงุดหงิด ใจร้อน จะเป็นนิสิต วศ. ที่ไม่มีวินัยในตนเอง (Q_3-) คือควบคุมตนเองไม่ได้ ทำอะไรตามสบาย ไม่มีระเบียบ ไม่ปฏิบัติตามกฎของสังคม ไม่มีวินัย มีความขัดแย้งในตนเอง ส่วนนิสิต วศ. ที่ย่อคลาย (Q_4-) คือ นิสิต วศ. ที่ไม่เคร่งเครียด ไม่วิตกกังวล ใจเย็น ในสถานการณ์บางอย่างความพอใจจนเกินไปอาจนำไปสู่ความเกียจคร้าน ผลงานไม่ดี เพราะมีแรงจูงใจต่ำ จะเป็นนิสิต วศ. ที่ควบคุมตนเองได้ (Q_3+) คือ ควบคุมตนเองได้ทั้งอารมณ์และความประพฤติ ภูภาคหะ มีวินัยในตนเอง สนใจเอาใจใส่ต่อสังคม

อารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อนไหว (C) มีความสัมพันธ์กับกล้าสังคม - ขี้อาย (H) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = .56^{**}$) หมายความว่า นิสิต วศ. ที่มีอารมณ์มั่นคง ($C+$) คือมีวุฒิภาวะทางอารมณ์เยือกเย็น มั่นคง ไม่หวั่นไหว มองชีวิตตามความเป็นจริง ไม่มีอาการเหนื่อหน่ายทางประสาท จิตใจสงบ จะเป็นนิสิต วศ. ที่กล้าสังคม ($H+$) คือชอบผจญภัย ชอบพบปะผู้คน ชอบแกล้ง ชอบทดลองของใหม่ ๆ เป็นมิตรกับคนอื่น มีอารมณ์และความสนใจในคิด ไม่เห็นสัญญาณแห่งอันตราย ส่วนนิสิต วศ. ที่มีอารมณ์อ่อนไหว ($C-$) คือไม่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ อารมณ์ไม่คงที่ ขาดความอดทน เปลี่ยนแปลงง่าย มีอาการเหนื่อหน่ายทางประสาท หงุดหงิด กังวลใจ จะเป็นนิสิต วศ. ที่ขี้อาย ($H-$) คือขี้เขลา หลีกเลี้ยงการเผชิญหน้ากับเพศตรงข้าม ไม่ชอบคิดต่ออีกคนอื่น

อารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อนไหว (C) มีความสัมพันธ์กับความคุมตนเองได้ - ไม่มีวินัยในตนเอง (Q_3) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = .57^{**}$) หมายความว่า นิสิต วศ. ที่มีอารมณ์มั่นคง ($C+$) คือมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ เยือกเย็น มั่นคง ไม่หวั่นไหว มองชีวิตตามความเป็นจริง ไม่มีอาการเหนื่อหน่ายทางประสาท จิตใจสงบ จะเป็นนิสิต วศ. ที่ควบคุมตนเองได้ (Q_3+) คือควบคุมตนเองได้ทั้งอารมณ์และความประพฤติ ภูภาคหะ มีวินัยในตนเอง สนใจเอาใจใส่ต่อสังคม ส่วนนิสิต วศ. ที่

อารมณ์อ่อนไหว (C-) คือไม่มีวิธีการทางอารมณ์ อารมณ์ไม่คงที่ ขาดความอดทน เปลี่ยนแปลงง่าย มีอาการเหนื่อยหน่ายทางประสาท หงุดหงิด กังวลใจ จะเป็นนิสัย วจ. ที่ไม่มีวินัยในตนเอง (Q_3-) คือควบคุมตนเองไม่ได้ ทำอะไรตามสบาย ไม่มีระเบียบ ไม่ปฏิบัติตามกฎของสังคม ไม่มีวินัย มีความซัดเซงในตนเอง

กล้าสังคม - ซื่อาย (H) มีความสัมพันธ์กับควบคุมตนเองได้ - ไม่มีวินัยในตนเอง (Q_3) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = .43^{**}$) หมายความว่านิสัย วจ. ที่กล้าสังคม ($H+$) คือกล้าเผชิญ ครอบงำผู้อื่น กลองแกล้ว ชอบทดลอง ของใหม่ ๆ เป็นมิตรกับคนอื่น มีอารมณ์และความสนใจในศิลปะ

จะเป็นนิสัย วจ. ที่ควบคุมตนเองได้ (Q_3+) คือควบคุมตนเองได้ทั้งอารมณ์ และความประพฤติ รู้อาการเทศะ มีวินัยในตนเอง สนใจเอาใจใส่ต่อสังคม ส่วนนิสัย วจ. ที่ซื่อาย ($H-$) คือขี้ระแวง หลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับเพศตรงข้าม ไม่ชอบ คุยต่อคนอื่น จะเป็นนิสัย วจ. ที่ไม่มีวินัยในตนเอง (Q_3-) คือควบคุมตนเองไม่ได้ ทำอะไรตามสบาย ไม่มีระเบียบ ไม่ปฏิบัติตามกฎของสังคม ไม่มีวินัย มีความซัดเซงในตนเอง

ตาราง 45 การสัมพันธ์ภายในของบุคลิกภาพการเก็บตัว - การแสดงตัวของ
กลุ่มนิสิต วศ. 60 คน

การเก็บตัว - การแสดงตัว	A	E	F	H	Q_2
A ขอบออกสังคม - สำนวน	1.00	-.11	.13	.16	-.23
E เป็นอิสระแก่คน - ถ่อมตน		1.00	.21	*.26	.42**
F ทำลายศรัทธา - ถิ่นวามระมัดระวัง			1.00	.21	-.12
H กล้าสังกม - ซื่อาย				1.00	-.07
Q_2 อาศัยตนเอง - อาศัยกลุ่ม					1.00

* r มีนัยสำคัญที่ .05

** r มีนัยสำคัญที่ .01

จากค่า r ในตาราง 45 แสดงว่า

เป็นอิสระแก่คน - ถ่อมตน (E) มีความสัมพันธ์กับ กล้าสังกม - ซื่อาย (H) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($r = .26$) หมายความว่านิสิต วศ. ที่เป็นอิสระแก่คน (E+) คือก้าวร้าว คือถึง ขอบมีอิทธิพลต่อคนอื่น ขอบมีอำนาจเหนือคนอื่น ขอบแข่งขัน จะเป็นนิสิต วศ. ที่กล้าสังกม (H+) ก็ชอบผจญภัย ชอบพบปะผู้คน กลองแกล้ว ชอบทดลองของใหม่ ๆ เป็นมิตรกับคนอื่น มีอารมณ์และความสนใจในศิลปะ ไม่เห็นศัตรูแห่งอันตราย ส่วนนิสิต วศ. ที่ถ่อมตน (E-) ก็อ่อนน้อม โอบอ้อมถ่อมตามผู้อื่น สุภาพ สจดี ประพฤติตามระเบียบแบบแผน จะเป็นนิสิตวศ. ที่ซื่อาย (H-) ก็ซื่อฉลาด หลีกเลียงการเผชิญหน้ากับเพศตรงข้าม ไม่ชอบติดต่อกับคนอื่น

เป็นอิสระแก่คน - ถ่อมตน (E) มีความสัมพันธ์กับ อาศัยตนเอง - อาศัยกลุ่ม (Q_2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($r = .42$) หมายความว่านิสิต วศ. ที่

เป็นอิสระแก่กัน (E+) คือก้าวร้าว คือกิ่ง ขอบเขตอิทธิพลเหนือคนอื่น ขอบเขตอำนาจเหนือคนอื่น ขอบแข่งขัน จะเป็นนิสัย วัตถุประสงค์ (D₂+) คือเป็นตัวของตัวเอง เชื่อในความสามารถของตนเอง ทัศนคติ ข้างคิด และไม่ถือว่าตนเองต้องเป็นแกนสำคัญ ส่วนนิสัย วัตถุประสงค์ (E-) คืออ่อนแอ โอนอ่อนแอตามผู้อื่น สุขภาพ ใจดี ประพฤติตนตามระเบียบแบบแผน จะเป็นนิสัย วัตถุประสงค์ (D₂-) คือชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น ขึ้นอยู่กับการณ์ของสังคมและบุคคล ขอบคิดตนเอง เป็นผู้ตามที่ดีของกลุ่ม

ตาราง 46 ค่าสหสัมพันธ์ภายในของบุคลิกภาพด้านการใช้อารมณ์แบบจิตใจ
ฮอนแอ - กับตัวอยู่เสมอของกลุ่มนิสัย วัตถุประสงค์ 60 คน

การใช้อารมณ์แบบจิตใจฮอนแอ - กับตัวอยู่เสมอ	C	E	F	N	A	I	M
C อารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อนไหว	1.00	*	.11	.21	-.18	-.24	.15
E เป็นอิสระแก่กัน - ถอบตน		1.00	.21	.06	-.11	.08	.17
F ทำตามสบาย - ถัดวาระมีกระวัง			1.00	-.13	.18	.10	*.25
N มีเหตุผล - ทรงไปตรงมา				1.00	.12	-.03	.01
A ขอบอำนาจสั่งการ - ส้ารวม					1.00	.15	-.13
I จิตใจฮอนแอ - จิตใจถ้านั่ง						1.00	.08
M เพื่อนัน - ทำตามความเป็นจริง							1.00

* r มีนัยสำคัญที่ .05

จากค่า r ในตาราง 46 แสดงว่า

อารมณ์ดี - อารมณ์อ่อนไหว (C) มีความสัมพันธ์กับเป็นอิสระแก่กัน -
 ดมทน (E) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 หมายความว่านิสัย วัตถุประสงค์ ที่อารมณ์ดี
 (C+) คือมีวิถีการทางอารมณ์ เยือกเย็น มีแรง ไม่หวั่นไหว มองที่วิวัฒนาการ
 เป็นจริง ไม่มีอาการเหนื่อยหน่ายทางประสาท จิตใจสงบ จะเป็นนิสัย วัตถุประสงค์ ที่เป็นอิสระ
 แก่กัน (E+) คือก้าวร้าว คือตั้ง ขอบเขตที่พิถีพิถันคนอื่น ขอบเขตอำนาจเหนือคนอื่น
 ขอบเข่งขัน ส่วนนิสัย วัตถุประสงค์ ที่อารมณ์อ่อนไหว (C-) คือไม่มีวิถีการทางอารมณ์ อารมณ์
 ไม่คงที่ ขาดความอดทน เปลี่ยนแปลงง่าย มีอาการเหนื่อยหน่ายทางประสาท
 หงุดหงิด กังวลใจ จะเป็นนิสัย วัตถุประสงค์ ที่ดมทน (E-) คืออ่อนน้อม โอนอ่อนอ่อนตาม
 ผู้อื่น สุขภาพ ใจดี ประพฤติตนตามระเบียบแบบแผน

ทำคามสบาย - ถัดถนระมัยระวัง (F) มีความสัมพันธ์กับเพื่อฝัน - ทำคามความ
 เป็นจริง (M) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($r = .25^*$) หมายความว่านิสัย วัตถุประสงค์
 ที่ทำคามสบาย (F+) คือร่างพูด ราวเรียงแจ่มใส เปิดเผย ว่องไว จะเป็นนิสัย วัตถุประสงค์
 ที่เพื่อฝัน (M+) คือแสดงออกอย่างไม่เป็นระเบียบ ไม่สนใจท่วงทิวของสังคมหรือ
 ขนบธรรมเนียมประเพณี สนใจแต่คิด! ทฤษฎี มีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ
 ส่วนนิสัย วัตถุประสงค์ ที่ถัดถนระมัยระวัง (F-) คือเกรงเกรียงครมัยระวัง เจียมขรม
 เรื่องราว ไม่ร่างพูด จะเป็นนิสัย วัตถุประสงค์ ที่ทำคามความเป็นจริง (M-) คือกระทำสิ่งที่
 ที่ถูกต้องตามขนบธรรมเนียมประเพณี มีความสนใจแคบ

ตาราง 47 ค่าสหสัมพันธ์ภายในของบุคลิกภาพค่าความถนัดตามผู้อื่น - ความ
เป็นอิสระแกผู้อื่นของกลุ่มนิสิต วศ. 60 คน

ความถนัดตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระจากผู้อื่น	E	M	Q_1	Q_2	A	G
E เป็นอิสระแก่ตน - อหวน	1.00	.17	.01	*.42	-.11	.03
M เพื่อดีน - ทำตามเป็นจริง		1.00	-.02	.04	-.13	.10
Q_1 นักรดลอง - นักรดกัน			1.00	.09	.20	-.03
Q_2 อาศัยตนเอง - อาศัยกลุ่ม				1.00	-.23	.10
A ชอบออกสังคม - ส้ารวม					1.00	-.12
G ชื่นกรงก่อนน้ำที่ - ไม่ทำตามกฎ						1.00

** r มีนัยสำคัญที่ .01

จากค่า r ในตาราง 47 แสดงว่า

เป็นอิสระแก่ตน - อหวน (E) มีความสัมพันธ์กับอาศัยตนเอง - อาศัยกลุ่ม (Q_2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = .42^{**}$) หมายความว่านิสิต วศ. ที่เป็นอิสระแก่ตน (E+) คือก้าวร้าว ก็คือ ชอบเมื่ออิทธิพลของคนอื่น ชอบเมื่ออำนาจเหนือคนอื่น ชอบแรงขั้น จะเป็นนิสิต วศ. ที่อาศัยตนเอง (Q_2+) ก็คือเป็นตัวของตัวเอง เชื่อในความสามารถของตนเอง กัดสีใจเอง ข้างคิด และไม่ถือว่าตนจะต้องเป็นคนสำคัญ ส่วนนิสิต วศ. ที่อหวน (E-) คืออ่อนน้อม โอบอ้อมถ่อมตามผู้อื่น สุภาพ ใจดี ประพฤติตนตามระเบียบแบบแผน จะเป็นนิสิต วศ. ที่อาศัยกลุ่ม (Q_1) ก็คือชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น ขึ้นอยู่กับการยอมรับของสังคมและบุคคล ชอบกับตนเอง เป็นผู้ที่ดีของกลุ่ม

7. ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับบุคลิกภาพ 5 ด้าน
ในกลุ่มนิสิตวิศวะ

ตาราง 48 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับความวิตกกังวล
ของกลุ่มนิสิตวิศวะ 60 คน

บุคลิกภาพ	นิสิตวิศวะ 60 คน					
	องค์ประกอบความวิตกกังวล					
	L	O	Q_4	C	H	Q_3
ความเกรงใจ	.08	.06	-.14	-.17	.08	.17

จากค่า r ในตาราง 48 แสดงว่า

ความเกรงใจ มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในองค์ประกอบทุกด้านอย่างไรไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าในกลุ่มนิสิตวิศวะ ความเกรงใจมีความสัมพันธ์กันน้อยกับ
อารมณ์มืด - อารมณ์อ่อนไหว (C) ความคุมตนเองได้ - ไม่มีวินัยในตนเอง (Q_3)
และเกือบจะไม่มีความสัมพันธ์กันเดียวกับ ระวัง - ไร้ระวังใจ (L) หวาดกลัว - ประสาท
มั่นคง (O) เกร็งเกรี้ยว - ผ่อนคลาย (Q_4) กล้าสังกม - ขี้อาย (H)

ตาราง 49 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับการเก็บตัว - การแสดงตัวของกลุ่มนิสิตวิศวะ 60 คน

บุคลิกภาพ	นิสิตวิศวะ 60 คน				
	การเก็บตัว - การแสดงตัว				
	A	E	F	H	Q_2
ความเกรงใจ	.12	.24	.03	.08	.08

จากค่า r ในตาราง 49 แสดงว่า

ความเกรงใจ มีความสัมพันธ์กับการเก็บตัว - การแสดงตัว ในองค์ประกอบ
 ทุกด้านอย่างไร้เป็นนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าในกลุ่มนิสิตวิศวะ ความเกรงใจมีความ
 สัมพันธ์กับน้อยกับชชชออกสังคม - สำนวน (A) เกรงใจระแวกคน - ถนอมคน (E)
 และเกรงใจจะไม่มีความสัมพันธ์กันโดยกับท่าทางสหาย - ถิ่นระมัดระวัง (F) ก่อสังคม-
 ใช้อาย (H) อดภัยตนเอง - อดภัยกลุ่ม (Q_2)

ตาราง 50 ความสัมพันธ์ที่สัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับการใช้อารมณ์
แบบจิตใจอ่อนแอ - ที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ 60 คน

บุคลิกภาพ	นิสิตวิศวะ 60 คน						
	องค์ประกอบการใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อนแอ-ที่เกี่ยวกับอารมณ์						
	C	E	F	N	A	I	M
ความเกรง	-.17	.24	.03	-.15	.12	.01	.01

จากค่า r ในตาราง 50 แสดงว่า

ความเกรงใจ มีความสัมพันธ์กับการใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อนแอ - ที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์
ในองค์ประกอบทุกด้านอย่างไร้มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าในกลุ่มนิสิตวิศวะ ความ
เกรงใจมีความสัมพันธ์กันน้อยกับ อารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อนไหว (C) เป็นอิสระ
แก่ตน - ต่อตน (E) มีเหตุผล - ทรงไปทรงมา (N) ชอบออกสังคม - สำนวน
(A) และเกือบจะไม่มีความสัมพันธ์เลยกับทำกายสบาย - ดีกว่าระมัดระวัง (F)
จิตใจอ่อนแอ - จิตใจกล้าแข็ง (I) เพ้อฝัน - ทำตามความเป็นจริง (M)

ตาราง 51 ความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับความอดทนผู้อื่น - ความ
เป็นอิสระจากผู้อื่นของกลุ่มนิสิตวิศวะ 50 คน

บุคลิกภาพ	นิสิตวิศวะ 50 คน					
	องค์ประกอบความอดทนผู้อื่น - ความเป็นอิสระจากผู้อื่น					
	E	M	Q ₁	Q ₂	A	G
ความเกรงใจ	.24	.01	-.07	.08	.12	-.22

จากค่า r ในตาราง 51 แสดงว่า

ความเกรงใจ มีความสัมพันธ์กับความอดทนผู้อื่น - ความเป็นอิสระจากผู้อื่น
ในองค์ประกอบทุกด้านอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าในกลุ่มนิสิตวิศวะ ความ
เกรงใจมีความสัมพันธ์กันน้อยกับ ความเป็นอิสระแก่ตน - อ้อมตน (E) ชอบออกสังคม - ดำรวม
(A) ซึ่งตรงต่อหน้าที่ - ไม่ทำสามกฏ (G) และเกือบจะไม่มีความสัมพันธ์กันเดียวกับ
เพื่อน - ทำตามเป็นจริง (M) บัณฑิตวิศวะ - นักทดลอง (Q₁) อาศัยตนเอง -
อาศัยกลุ่ม (Q₂)

ตาราง 52 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับสติปัญญา (B)
ของกลุ่มนิสิตวิศวะ 60 คน

บุคลิกภาพ	นิสิตวิศวะ 60 คน
	สติปัญญา (B)
ความเกรงใจ	.38

จากค่า r ในตาราง 52 แสดงว่า
ความเกรงใจ มีความสัมพันธ์กับสติปัญญา (B) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
หมายความว่า ในกลุ่มนิสิตวิศวะ ความเกรงใจกับสติปัญญาเกือบจะไม่มีความสัมพันธ์
กันเลย

ร. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญา (B) กับบุคลิกภาพ 4 ด้าน
ในกลุ่มนิสิตวิศวะ แสดงไว้ในตาราง 53 - 56

ตาราง 53 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญา B กับความวิตกกังวลของนิสิตวิศวะ 60 คน

บุคลิกลักษณะ	นิสิตวิศวะ 60 คน					
	องค์ประกอบความวิตกกังวล					
	L	O	Q_4	C	H	Q_3
สติปัญญา (B)	.03	.06	-.13	.19	.09	.04

จากค่า r ในตาราง 53 แสดงว่า

สติปัญญา (B) มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในองค์ประกอบทุกด้านอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าในกลุ่มนิสิตวิศวะ สติปัญญา มีความสัมพันธ์กับน้อยกับเกร็งเครียด - ผ่อนคลาย (Q_4) อารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อนไหว (C) และเกือบไม่มีความสัมพันธ์กันเลยกับระแวง - ใจกว้างใจ (L) หวาดกลัว - ประสาทมั่นคง (O) กล้าสั่งคน - ขี้อาย (H) ควบคุมตนเองได้ - ไม่ฝืนวินัยในตนเอง (Q_3)

ตาราง 54 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญา (B) กับการ
เก็บตัว - การแสดงตัวของกลุ่มนิสิตวิศวะ 60 คน

บุคลิกลักษณะ	นิสิตวิศวะ 60 คน				
	องค์ประกอบการเก็บตัว-แสดงตัว				
	Λ	E	F	H	Q_2
สติปัญญา (B)	.17	.09	.18	.09	-.08

จากค่า r ในตาราง 54 แสดงว่า
สติปัญญา (B) มีความสัมพันธ์กับการเก็บตัว - แสดงตัว ในองค์ประกอบทุกด้าน
อย่างไร้มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า ในกลุ่มนิสิตวิศวะ สติปัญญา มีความสัมพันธ์
กันน้อยกับ ซอมออกสังคม - สำรวม (Λ) ทำตามสบาย - ถัดวันระมัดระวัง (F)
และเกือบไม่มีความสัมพันธ์กันเดียวกับ เป็นอิสระแก่ตน - ถ่อมตน (E) กล้าสังคม - ซื่อ
(H) อาศัยตนเอง - อาศัยกลุ่ม (Q_2)

ตาราง 55 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญา (B) กับการใช้อารมณ์แบบจิตใจ
อ่อนแอ - คนที่อาศัยอยู่ในเมืองของกลุ่มนิสิตวิศวะ 60 คน

บุคลิกลักษณะ	นิสิตวิศวะ 60 คน						
	องค์ประกอบการใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อนแอ - คนที่อาศัยอยู่ในเมือง						
	C	E	F	N	A	I	M
สติปัญญา (B)	.19	.09	.13	.00	.17	.10	.01

จากค่า r ในตาราง 55 แสดงว่า

สติปัญญา (B) มีความสัมพันธ์กับการใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อนแอ - คนที่อาศัยอยู่ในเมือง ในองค์ประกอบทุกด้าน อย่างไรก็ดีสำคัญทางสถิติ หมายความว่าในกลุ่มนิสิตวิศวะ สติปัญญามีความสัมพันธ์น้อยกับอารมณ์นั้นลง - อารมณ์อ่อนไหว (C) ทำตามสบาย - ที่ถวนระมัดระวัง (F) ชอบออกสังคม - สำรวม (A) จิตใจอ่อนแอ - จิตใจกล้าแข็ง (I) และเกือบไม่มีความสัมพันธ์กันเดียวกับ เป็นอิสระแก่ตน - ถมตน (E) มีเหตุผล - ตรงไปตรงมา (N) เพ้อฝัน - ทำตามเป็นจริง (M)

ตาราง 56 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญา (B) กับความคล้อยตาม
ผู้อื่น - ความเป็นอิสระจากผู้อื่นของนิสิตวิศวะ 60 คน

บุคลิกภาพ	นิสิตวิศวะ 60 คน					
	องค์ประกอบความคล้อยตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระจากผู้อื่น					
	E	M	Q ₁	Q ₂	A	G
สติปัญญา (B)	.09	.01	.14	-.08	.17	.18

จากค่า r ในตาราง 56 แสดงว่า
สติปัญญา (B) มีความสัมพันธ์กับความคล้อยตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระจากผู้อื่น
ในองค์ประกอบทุกด้านอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าในกลุ่มนิสิตวิศวะ สติปัญญา
มีความสัมพันธ์น้อยกับ นักอนุรักษ์ - นักทดลอง (Q₁) ชอบออกสังคม - ตำรวจ (A)
ชื่อตรงต่อหน้าที่ - ไม่ทำตามกฎ (G) และเกือบไม่มีความสัมพันธ์กันเลยกับ ความเป็นอิสระ
แก่ตน - ถมกน (E) เพื่อน - ทำตามเป็นจริง (M) อาศัยตนเอง - อาศัยกลุ่ม
(Q₂)

9. หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของบุคลิกภาพ 4 ด้านในแต่ละด้านใน
กลุ่มนิสิตวิศวะแสดงไว้ในตาราง 57 - 60

ตาราง 57 ค่าสหสัมพันธ์ภายในของบุคลิกภาพค่าความวิตกกังวลของกลุ่มนิสิต
วิชาว 60 คน

ความวิตกกังวล	L	O	Q ₄	C	H	Q ₃
L ระวัง - ใจกว้าง	1.00	** .41	** .37	** -.34	* -.26	* .31
O หวาดกลัว - ประสาทมันคง		1.00	** .56	** -.51	** -.34	** -.54
Q ₄ เกร็งเครียด - ผ่อนคลาย			1.00	** -.52	** -.24	** -.52
C อารมณ์มันคง - อารมณ์อ่อนไหว				1.00	** .35	* .26
H กล้าสังคม - ขี้อาย					1.00	.22
Q ₃ ควบคุมตนเองได้ - ไม่มีวินัยในตนเอง						1.00

* r มีนัยสำคัญที่ .05
** r มีนัยสำคัญที่ .01

จากค่า r ในตาราง 7 แสดงว่า :

ระวัง - ใจกว้าง (L) มีความสัมพันธ์กับ หวาดกลัว - ประสาทมันคง (O) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = .41^{**}$) หมายความว่านิสิตวิชาวที่ชอบระวัง (L+) คือไม่ไว้ใจใคร ถูกรู้สึกเห็นของตนเป็นใหญ่ ข้างสงสัย ขี้อัจฉารินยา หลอกลวง จะเป็นนิสิตวิชาวที่หวาดกลัว (O+) คือตื่นเห็นตกใจง่าย มีความรู้สึกไม่ปลอดภัย วิตกกังวล เสร้าหมอง ชอบศิตตนเอง ส่วนนิสิตวิชาวที่ใจกว้าง (L-) คือยอมรับคนอื่น เข้ากับคนอื่นได้ง่าย ปรับตัวได้ ไม่อิจฉารินยาคนอื่น จะเป็นนิสิตวิชาวที่ประสาทมันคง (O) คือมีความเชื่อมั่นในตนเอง ว่างแจ่มใส สงบ ปราศจากความกลัวและความวิตกกังวล

ระวัง - ใจกว้าง (L) มีความสัมพันธ์กับ เกร็งเครียด - ผ่อนคลาย (Q₄) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = .37^{**}$) หมายความว่านิสิตวิชาวที่ชอบระวัง (L+)

คือไม่ไวใจใคร ถือความเห็นของตนเป็นใหญ่ ข้างสงสัย ซื่อจรรยา หลอกยากจะเป็น
 นิสิตวิศวะที่เคร่งเครียด (Q_4) คือมีแรงกระตุ้นสูง คึกคักใจง่าย หงุดหงิด
 ใจร้อน ส่วนนิสิตวิศวะที่ไว้วางใจ (L-) คือยอมรับคนอื่น เข้ากับคนอื่นได้ง่าย
 ปรับตัวได้ ไม่อิจฉาริษยากคนอื่น จะเป็นนิสิตวิศวะที่อ่อนแอ (Q_4-) คือทำอะไรตาม
 สบาย ไม่เคร่งเครียด ไม่วิตกกังวล ใจเย็น ในสถานการณ์บางอย่าง ความพอใจจน
 เกินไป อาจนำไปสู่ความเกียจคร้าน ผลงานไม่ดี เพราะมีแรงจูงใจต่ำ

ระแวง - ไว้วางใจ (L) มีความสัมพันธ์กับอารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อนไหว
 (C) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = -.34^{**}$) หมายความว่านิสิตวิศวะที่ระแวง
 (L+) คือไม่ไวใจใคร ถือความเห็นของตนเป็นใหญ่ ข้างสงสัย ซื่อจรรยา
 หลอกยากจะเป็นนิสิตวิศวะที่อารมณ์อ่อนไหว (C-) คือไม่มีวุฒิทางอารมณ์ อารมณ์ไม่คงที่
 ขาดความอดทน เปลี่ยนแปลงง่าย มีอาการเหนื่อยหน่ายทางประสาท หงุดหงิด กังวลใจ
 ส่วนนิสิตวิศวะที่ไว้วางใจ (L-) คือยอมรับคนอื่น เข้ากับคนอื่นได้ง่าย ปรับตัวได้ ไม่
 อิจฉาริษยากคนอื่น จะเป็นนิสิตวิศวะที่มีอารมณ์มั่นคง (C+) คือมีวุฒิภาวะทางอารมณ์
 เยือกเย็น มั่นคง ไม่หวั่นไหว มองชีวิตตามความเป็นจริง ไม่มีอาการเหนื่อยหน่ายทาง
 ประสาท จิตใจสงบ

ระแวง - ไว้วางใจ (L) มีความสัมพันธ์กับกล้าสังคมน - ซื่ออาย (H)
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($r = -.26^*$) หมายความว่านิสิตวิศวะที่ระแวง (L+)
 คือไม่ไวใจใคร ถือความเห็นของตนเป็นใหญ่ ข้างสงสัย ซื่อจรรยา หลอกยาก จะ
 เป็นนิสิตที่ซื่ออาย (H-) คือขี้อลาด หลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับเพศตรงข้าม ไม่ชอบติดต่อกับ
 คนอื่น ส่วนนิสิตวิศวะที่ไว้วางใจ (L-) คือยอมรับคนอื่น เข้ากับคนอื่นได้ง่าย ปรับตัว
 ได้ ไม่อิจฉาริษยากคนอื่น จะเป็นนิสิตวิศวะที่กล้าสังคมน (H+) คือชอบเผชิญภัย ชอบพบปะ
 ผู้คน คล่องแคล่ว ชอบทดลองของใหม่ ๆ เป็นมิตรกับคนอื่น มีอารมณ์และความสนใจใน
 ศิลปะ

ระวาง - ใจว่างใจ (L) มีความสัมพันธ์กับควบคุมตนเองได้ - ไม่มีวินัยในตนเอง (Q_3) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($r = -.31^*$) หมายความว่านิสิตวิศวะที่ระวาง (L+) คือไม่ไว้ใจใคร คือความเห็นของตนเป็นใหญ่ ช่างสงสัย ซึ่งอาจเรียนหลอกลวง จะเป็นนิสิตวิศวะที่ไม่มีวินัยในตนเอง (Q_3^-) คือควบคุมตนเองไม่ได้ ทำอะไรตามสบาย ไม่มีระเบียบ ไม่ปฏิบัติตามกฎของสังคม ไม่มีวินัย มีความซัดเซงในตนเอง ส่วนนิสิตวิศวะที่ใจว่างใจ (L-) คือยอมรับคนอื่น เข้ากับคนอื่นได้ง่าย ปรับตัวได้ ไม่อิจฉาริษยาคนอื่น จะเป็นนิสิตวิศวะที่ควบคุมตนเองได้ (Q_3^+) คือควบคุมตนเองได้ทั้งในด้านอารมณ์และความประพฤติ รู้กาลเทศะ มีวินัยในตนเอง สนใจเอาใจใส่ต่อสังคม

หวาดกลัว - ประสาทมั่นคง (O) มีความสัมพันธ์กับเกรงเกรียง - ผ่อนคลาย (Q_4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = .56^{**}$) หมายความว่านิสิตวิศวะที่หวาดกลัว (O+) คือตื่นเต้น ตกใจง่าย มีความรู้สึกไม่ปลอดภัย วิตกกังวล เศร้าหมอง ชอบคิดตนเอง จะเป็นนิสิตวิศวะที่เกรงเกรียง (Q_4^+) คือมีแรงกระตุ้นสูงตื่นเต้นตกใจง่าย หงุดหงิด ใจร้อน ส่วนนิสิตวิศวะที่ประสาทมั่นคง (O-) คือมีความเชื่อมั่นในตนเอง ราวเรียงแจ่มใส สงบ ปราศจากความกลัวและความวิตกกังวล จะเป็นนิสิตวิศวะที่ผ่อนคลาย (Q_4^-) คือไม่เกรงเกรียง ไม่วิตกกังวล ใจเย็น ในสถานการณ์บางอย่างความพอใจจนเกินไปอาจนำไปสู่ความเกียจคร้าน ผลงานไม่ดีเพราะมีแรงจูงใจต่ำ

หวาดกลัว - ประสาทมั่นคง (O) มีความสัมพันธ์กับอารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อนไหว (C) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = -.51^{**}$) หมายความว่านิสิตวิศวะที่หวาดกลัว (O+) คือตื่นเต้นตกใจง่าย มีความรู้สึกไม่ปลอดภัย วิตกกังวล เศร้าหมอง ชอบคิดตนเองจะเป็นนิสิตวิศวะที่มีอารมณ์อ่อนไหว (C-) คือไม่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ อารมณ์ไม่คงที่ ซากความอกทน เปลี่ยนแปลงง่าย มีอาการเหนื่อยหน่ายทางประสาท หงุดหงิด กังวลใจ ส่วนนิสิตวิศวะที่มีประสาทมั่นคง (O-) คือมีความเชื่อมั่นในตนเอง ราวเรียงแจ่มใส สงบ ปราศจากความกลัวและความวิตกกังวลจะเป็นนิสิตวิศวะที่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ (C+) คือมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ เยือกเย็น มั่นคง ไม่ท้อแท้ มองชีวิตตามความเป็นจริง ไม่มีอาการเหนื่อยหน่ายทางประสาท หงุดหงิด กังวลใจ

หวาดกลัว - ประสาหมั่นคง (0) มีความสัมพันธ์กับกล้าสังขม - ที่อาย (H) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = -.34^{**}$) หมายความว่า นิสิตวิศวะที่หวาดกลัว (0+) คือตื่นเต้นตกใจง่าย มีความรู้สึกไม่ปลอดภัย วิทกกังวล เศร้าหมอง ชอบคิดตนเอง จะเป็น นิสิตวิศวะที่อาย (H-) คือขี้เขลา หลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับเพศตรงข้าม ไม่รอบคอบกับคนอื่น ส่วน นิสิตวิศวะที่มีประสาหมั่นคง (0-) คือมีความเชื่อมั่นในตนเอง ว่างแรมใส สงบ ปราศจากความกลัวและความวิตกกังวล จะเป็น นิสิต วิศ. ที่กล้าสังขม (H+) คือชอบเผชิญภัย ชอบพบปะผู้คน กลองแกล้ว ชอบทดลองของใหม่ ๆ เป็นมิตรกับคนอื่น มีอารมณ์และความสนใจในศิลปะ

หวาดกลัว - ประสาหมั่นคง (0) มีความสัมพันธ์กับควบคุมตนเองได้ - ไม่มีวินัยในตนเอง (Q_3) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = -.54^{**}$) หมายความว่า นิสิตวิศวะที่หวาดกลัว (0+) คือตื่นเต้นตกใจง่าย มีความรู้สึกไม่ปลอดภัย วิทกกังวล เศร้าหมอง ชอบคิดตนเอง จะเป็น นิสิตวิศวะที่ไม่มีวินัยในตนเอง (Q_3-) คือควบคุมตนเองไม่ได้ ทำอะไรตามสบาย ไม่มีระเบียบ ไม่ปฏิบัติตามกฎของสังขม ไม่มีวินัย มีความซัดแย้งในตนเอง ส่วน นิสิตวิศวะที่มีประสาหมั่นคง (0-) คือมีความเชื่อมั่นในตนเอง ว่างแรมใส สงบ ปราศจากความกลัวและความวิตกกังวล จะเป็น นิสิตวิศวะที่ควบคุมตนเองได้ (Q_3+) คือควบคุมตนเองได้ทั้งในด้านอารมณ์และความประพฤติ รูฎกาลเทศะ มีวินัยในตนเอง สนใจเอาใจใส่ต่อสังขม

เกรงเกรียง - ยอนคลาย (Q_4) มีความสัมพันธ์กับอารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อนไหว (C) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = -.52^{**}$) หมายความว่า นิสิตวิศวะที่เกรงเกรียง (Q_4+) คือมีแรงกระตุ้นสูง ตื่นเต้น ตกใจง่าย หงุดหงิดใจร้อน จะเป็น นิสิตวิศวะที่อารมณ์อ่อนไหว (C-) ก็คืออารมณ์ไม่คงที่ ขาดความอดทน เปลี่ยนแปลงง่าย มีอาการเหนื่อยหน่ายทางประสาท หงุดหงิด กังวลใจ ส่วน นิสิตวิศวะที่ยอนคลาย (Q_4-) คือไม่เกรงเกรียง ไม่วิตกกังวล ใจเย็น จะเป็น ผู้ที่อารมณ์มั่นคง (C+) คือมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ เยือกเย็น มั่นคง ไม่หวั่นไหว มองชีวิตตามความเป็นจริง ไม่มีอาการเหนื่อยหน่ายทางประสาท ใจใจสงบ

เคร่งเครียด - ผ่อนคลาย (Q_4) มีความสัมพันธ์กับการควบคุมตนเองได้ - ไม่มีวินัยในตนเอง (Q_3) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = -.52^{**}$) หมายความว่า นิสิตวิศวะที่เคร่งเครียด (Q_4+) ก็คือมีแรงกระตุ้นสูง ที่เข้มแข็ง ทกใจง่าย หงุดหงิด ใจร้อน จะเป็นนิสิตวิศวะที่ไม่มีวินัยในตนเอง (Q_3-) คือควบคุมตนเองไม่ได้ ทำอะไรตามสบาย ไม่มีระเบียบ ไม่ปฏิบัติตามกฎของสังคม ไม่มีวินัย มีความซัดเซงในตนเอง ส่วนนิสิตวิศวะที่ผ่อนคลาย (Q_4-) คือนิสิตวิศวะที่ไม่เคร่งเครียด ไม่วิตกกังวล ใจเย็น ในสถานการณ์บางอย่างความพอใจจนเกินไปอาจจะนำไปสู่ความเกียจคร้าน ผลงานไม่ดี เพราะมีแรงจูงใจต่ำ จะเป็นนิสิตวิศวะที่ควบคุมตนเองได้ (Q_3+) คือควบคุมตนเองได้ ทั้งอารมณ์และความประพฤติ ภูภาคเทศะ มีวินัยในตนเอง สนใจเอาใจใส่ต่อสังคม

อารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อนไหว (C) มีความสัมพันธ์กับกล้าสังคม - ซื่อาย (H) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = .35^{**}$) หมายความว่า นิสิตที่มีอารมณ์มั่นคง (C+) ก็คือมีพฤติกรรมทางอารมณ์เยือกเย็น มั่นคง ไม่หวั่นไหว มองชีวิตตามความเป็นจริง ไม่มีอาการเหนื่อยหน่ายทางประสาท จิตใจสงบ จะเป็นนิสิตวิศวะที่กล้าสังคม (H+) ก็คือชอบเผชิญภัย ชอบพบปะผู้คน คล่องแคล่ว ชอบทดลองของใหม่ ๆ เป็นมิตรกับคนอื่น มีอารมณ์และความสนใจในศิลปะ ส่วนนิสิตวิศวะที่มีอารมณ์อ่อนไหว (C-) คือไม่มีพฤติกรรมทางอารมณ์ อารมณ์ไม่คงที่ ขาดความอดทน เปลี่ยนแปลงง่าย มีอาการเหนื่อยหน่ายทางประสาท หงุดหงิด กังวลใจ จะเป็นนิสิตวิศวะที่ซื่อาย (H-) ก็คือซื่อซลาด หลีกเลี้ยงการเผชิญหน้ากับเพศตรงข้าม ไม่ชอบคบค้ากับคนอื่น

อารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อนไหว (C) มีความสัมพันธ์กับการควบคุมตนเองได้ - ไม่มีวินัยในตนเอง (Q_3) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($r = .26^*$) หมายความว่า นิสิตวิศวะที่มีอารมณ์มั่นคง (C+) ก็คือมีพฤติกรรมทางอารมณ์ เยือกเย็น มั่นคง ไม่หวั่นไหว มองชีวิตตามความเป็นจริง ไม่มีอาการเหนื่อยหน่ายทางประสาท จิตใจสงบ จะเป็นนิสิตวิศวะที่ควบคุมตนเองได้ (Q_3+) คือควบคุมตนเองได้ทั้งอารมณ์และความประพฤติ ภูภาคเทศะ มีวินัยในตนเอง สนใจเอาใจใส่ต่อสังคม ส่วนนิสิตวิศวะ

ที่อารมณ์อ่อนไหว (C-) คือไม่มีวิธีการทางอารมณ์ อารมณ์ไม่คงที่ ขาดความอดทน เปลี่ยนแปลงง่าย มีอาการเหนื่อยหน่ายทางประสาท หงุดหงิด กังวอลใจจะเป็นนิสัยวิเศษที่ไม่มีความในตนเอง (Q₃-) คือควบคุมตนเองไม่ได้ ทำอะไรตามสบาย ไม่มีระเบียบ ไม่ปฏิบัติตามกฎสังคม ไม่มีวินัย มีความขัดแย้งในตนเอง

ตาราง 58 ค่าสหสัมพันธ์ภายในของบุคลิกภาพผ่านการเก็บตัว - การแสดงตัวของกลุ่มนิสัยวิเศษ 60 คน

การเก็บตัว - การแสดงตัว		A	E	F	H	Q ₂
A	ชอบออกสังคม - สำนวน	1.00	.20	** .40	* * .40	.10
E	เป็นอิสระแก่ตน - ถอมตน		1.00	** .41	* * .34	.14
F	ทำตามสบาย - ถีถวนระมัดระวัง			1.00	* * .35	-.09
H	กล้าสังคม - ขี้อาย				1.00	.02
Q ₂	อาศัยตนเอง - อาศัยกลุ่ม					1.00

* r มีนัยสำคัญที่ .01

จากค่า r ในตาราง 58 แสดงว่า

ชอบออกสังคม - สำนวน (A) มีความสัมพันธ์กับทำตามสบาย - ถีถวนระมัดระวัง (F) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = .40^{**}$) หมายความว่านิสัยวิเศษที่ชอบออกสังคม (A+) คือเข้ากับคนอื่นได้ง่าย มีความอบอุ่นเป็นกันเอง พร้อมทั้งจะให้ความร่วมมือกับคนอื่น มีบุคลิกลักษณะดี มีเมตตากรุณา ใจอ่อน ขี้อาลัย ปรับตัวได้ดี จะเป็นนิสัยวิเศษที่ทำตามสบาย (F+) คือช่างพูด ปรองดองแจ่มใส เปิดเผย ว่องไว ส่วนนิสัยวิเศษที่สำนวน (A-) คือเฉยเมย ซาเย็น ไม่นิยมการประนีประนอม ขณวิจรรณและ

ใช้สติปัญญาใคร่ครวญ แยกตัวจากคนอื่น ใจแข็ง ปรับตัวยาก จะเป็นนิสัยวิเศษที่ถ่วง
ระมัดระวัง (F-) คือเคร่งเครียด ระมัดระวัง เจียมขรัม เชื่องช้า ไม่ช่างพูด

ชอบออกสังคม - สำนวณ (A) มีความสัมพันธ์กับกล้าสังคม - ซื่อาย (H)
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = .40^{**}$) หมายความว่านิสัยวิเศษที่ชอบออก
สังคม (A+) คือเข้ากับคนอื่นได้ง่าย มีความอบอุ่นเป็นกันเอง พร้อมทั้งจะให้ความ
ร่วมมือกับคนอื่น มีบุคลิกลักษณะดี มีเมตตากรุณา ใจอ่อน ซื่อสัตย์ ปรับตัวได้ดี จะเป็น
นิสัยวิเศษที่กล้าสังคม (H+) คือชอบผจญภัย ชอบพบปะผู้คน คล่องแคล่ว ชอบทดลอง
ของใหม่ ๆ เป็นมิตรกับคนอื่น มีอารมณ์และความสนใจในศิลปะ

ส่วนนิสัยวิเศษที่สำรวณ (A-) คือเฉยเมย ซาเป็น ไม่นิยมการประนีประนอม ชอบ
วิจารณ์และใช้สติปัญญาใคร่ครวญ แยกตัวจากคนอื่น ใจแข็ง ปรับตัวยาก จะเป็นนิสัยวิเศษ
ที่ซื่อาย (H-) คือซื่อซลาด หลีกเลียงการเผชิญหน้ากับเพศตรงข้าม ไม่ชอบติดต่อกับคนอื่น

เป็นอิสระแค้น - ถอมคน (E) มีความสัมพันธ์กับทำตามสบาย - ถ่วงระมัด
ระวัง (F) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = .41^{**}$) หมายความว่า นิสัยวิเศษ
ที่เป็นอิสระแค้น (E+) คือก้าวร้าว คือคิ่ง ชอบมีอิทธิพลต่อคนอื่น ชอบมีอำนาจเหนือ
คนอื่น ชอบแข่งขัน จะเป็นนิสัยวิเศษที่ทำตามสบาย (F+) คือช่างพูด ภาเว็งแจ่มใส
เปิดเผย ว่องไว ส่วนนิสัยวิเศษที่ถอมคน (E-) คืออ่อนน้อม โอนอ่อนน้อมตามผู้อื่น
สุภาพ ใจดี ประพฤติตนตามระเบียบแบบแผน จะเป็นนิสัยวิเศษที่ถ่วงระมัดระวัง (F-)
คือเคร่งเครียด ระมัดระวัง เจียมขรัม เชื่องช้า ไม่ช่างพูด

เป็นอิสระแค้น - ถอมคน (E) มีความสัมพันธ์กับกล้าสังคม - ซื่อาย (H)
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = .34^{**}$) หมายความว่านิสัยวิเศษที่เป็นอิสระ
แค้น (E+) คือก้าวร้าว คือคิ่ง ชอบมีอิทธิพลต่อคนอื่น ชอบมีอำนาจเหนือคนอื่น
ชอบแข่งขัน จะเป็นนิสัยวิเศษที่กล้าสังคม (H+) คือ ชอบผจญภัย ชอบพบปะผู้คน
คล่องแคล่ว ชอบทดลองของใหม่ ๆ เป็นมิตรกับคนอื่น มีอารมณ์และความสนใจในศิลปะ
ส่วนนิสัยวิเศษที่ถอมคน (E-) คืออ่อนน้อม โอนอ่อน
น้อมตามผู้อื่น สุภาพ ใจดี ประพฤติตนตามระเบียบแบบแผน จะเป็นนิสัยวิเศษที่ซื่อาย (H-)

คือ ซ้ำลาด หลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับเพศตรงข้าม ไม่ชอบติดต่อกับคนอื่น

ท่าตามสบาย - ถีถวนระมัทระวัง (F) มีความสัมพันธ์กับกล้าสังคม - ซื่ออายุ
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = .35^{**}$) หมายความว่า นิสิตวิศวะที่ท่าตามสบาย
 (F+) คือ ข้างพูด ราเริ่งแจ่มใส เปิดเผย ว่องไว จะเป็นนิสิตวิศวะที่กล้าสังคม
 (H+) คือ ชอบผจญภัย ชอบพบปะผู้คน กล้วแกล้ว ชอบทดลองของใหม่ ๆ เป็นมิตร
 กับคนอื่น มีอารมณ์และความสนใจในศิลปะ ส่วนนิสิตวิศวะที่
 ถีถวนระมัทระวัง (F-) คือ เกร็งเครียด ระมัทระวัง เงียบขรึม เชื่องช้า ไม่
 ข้างพูด จะเป็นนิสิตวิศวะที่ซื่ออายุ (H-) คือ ซ้ำลาด หลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับเพศ
 ตรงข้าม

ตาราง 59 ค่าสหสัมพันธ์ภายในบุคคลสภาพการณ์การใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อนแอ
 ที่ตัวอยู่เสมอของกลุ่มนิสิตวิศวะ 60 คน

การใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อนแอ - ที่ตัวอยู่เสมอ	C	E	F	N	A	I	M
C อารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อนไหว	1.00	-.00	-.02	-.01	.18	-.12	-.16
E เป็นอิสระแก่ตน - ถอมตน		1.00	** .41	-.07	.20	-.10	.00
F ทำตามสบาย - ถัดวาระมักระวัง			1.00	-.14	** .40	.07	.11
N มีเหตุผล - ทรงไปกรงมา				1.00	-.09	.07	-.04
A ขอบออกสังคม - ส้ารวม					1.00	-.12	-.24
I จิตใจอ่อนแอ - จิตใจกล้าแข็ง						1.00	.19
M เพื่อยัน - ทำตามความเป็นจริง							1.00

** r มีนัยสำคัญที่ .01

จากค่า r ในตาราง 59 แสดงว่า

เป็นอิสระแก่ตน - ถอมตน (E) มีความสัมพันธ์กับทำตามสบาย - ถัดวาระมักระวัง (F) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = .41^{**}$) หมายความว่านิสิตวิศวะที่เป็นอิสระแก่ตน (E+) คือก้าวร้าว คือกิ่ง ขอบเอื้อมพิพดเหนือคนอื่น ขอบมีอำนาจเหนือคนอื่น ขอบแข่งขันจะเป็นนิสิตวิศวะที่ทำตามสบาย (F+) คือข่างพูด ไร่แรงแจ่มใส เปิดเผย ว่องไว ส่วนนิสิตวิศวะที่ถอมตน (E-) คืออ่อนน้อม โอบอ่อนตามตามผู้อื่น สุภาพ ใจดี ประพฤติตนตามระเบียบแบบแผน จะเป็นนิสิตวิศวะที่ถัดวาระมักระวัง (F-) คือเกร็งเกรียว ระวัง ระมัดระวัง เงียบขรึม เรื่องช้า ไม่ข่างพูด

ทำตามสบาย - ถัดจวนระมัดระวัง (F) มีความสัมพันธ์กับชอบออกสังคม -
 ส้ารวม (A) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = .40^{**}$) หมายความว่านิสัยวิเศษ
 ที่ทำตามสบาย (F+) คือช่างพูด ว่างใจ ใจเปิดเผย ว่างใจ ว่างใจ ว่างใจ ว่างใจ ว่างใจ ว่างใจ
 ที่ชอบออกสังคม (A+) คือ เข้ากับคนอื่นได้ง่าย มีความอบอุ่นเป็นกันเอง พร้อมที่จะ
 ให้ความร่วมมือกับคนอื่น มีบุคลิกลักษณะดี มีเมตตา กรุณา ใจอ่อน ซื่อสัตย์ ปรับตัวได้ดี
 ส่วนนิสัยวิเศษที่ถัดจวนระมัดระวัง (F-) คือ เกร็งเกรียบค ระมัดระวัง ใจเย็นขริบ
 เรื่องช้า ไม่ช่างพูด ว่างใจ ว่างใจ ว่างใจ ว่างใจ ว่างใจ ว่างใจ ว่างใจ ว่างใจ ว่างใจ ว่างใจ
 การประนีประนอม ชอบวิจารณ์และใช้สติปัญญาใคร่ครวญ แยกตัวจากคนอื่น ใจแข็ง
 ปรับตัวยาก

ตาราง 60 ค่าสหสัมพันธ์ของบุคลิกภาพกับความคล้อยตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระ
 จากผู้อื่นของกลุ่มนิสัยวิเศษ 60 คน

ความคล้อยตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระ จากผู้อื่น	E	M	Q ₁	Q ₂	A	G
E เป็นอิสระแก่กัน - ถัดจวน	1.00	.00	.23	.14	.20	.01
M เพื่อน - ทำตามความเป็นจริง		1.00	.12	.09	-.24	.11
Q ₁ นักทดสอบ - นักอนุรักษ			1.00	.23	.02	-.04
Q ₂ อาศัยตนเอง - อาศัยกลุ่ม				1.00	.10	.07
A ชอบออกสังคม - ส้ารวม					1.00	-.08
G ซื่อตรง กอเหน้าที่ - ไม่ทำตามกฎ						1.00

จากค่า r ในตาราง 60 แสดงว่า
 ความคล้อยตามผู้อื่น - ความเป็นอิสระจากผู้อื่น มีความสัมพันธ์กันในองค์ประกอบ
 ทุกด้านอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าในกลุ่มนิสัยวิเศษ ความเป็นอิสระแก่กัน-ถัดจวน

- (E) มีความสัมพันธ์กับนักทดลอง - นักอนุรักษ์ (Q_1) อาศัยตนเอง - อาศัยกลุ่ม (Q_2) ชอบออกสังคม - สářวม (A) และเกือบไม่มีความสัมพันธ์กันเดียวกับ เพื่อดัน - ทำตามเป็นจริง (M) ชี้อกรงท่อน้ำที่ - ไม่ทำตามกฎ (G)
- เพื่อดัน - ทำตามเป็นจริง (M) มีความสัมพันธ์กับ นักทดลอง - นักอนุรักษ์ (Q_1) ชอบออกสังคม - สářวม (A) และเกือบไม่มีความสัมพันธ์กันเดียวกับ อาศัยตนเอง - อาศัยกลุ่ม (Q_2)
- นักทดลอง - นักอนุรักษ์ (Q_1) มีความสัมพันธ์กับ อาศัยตนเอง - อาศัยกลุ่ม (Q_2) และไม่มีความสัมพันธ์กันเดียวกับ ชอบออกสังคม - สářวม (A) ชี้อกรงท่อน้ำที่ - ไม่ทำตามกฎ (G)
- อาศัยตนเอง - อาศัยกลุ่ม (Q_2) มีความสัมพันธ์กับ ชอบออกสังคม - สářวม (A) และไม่มีความสัมพันธ์กันเดียวกับ ชี้อกรงท่อน้ำที่ - ไม่ทำตามกฎ (G)
- ชอบออกสังคม - สářวม (A) เกือบไม่มีความสัมพันธ์กันเดียวกับ ชี้อกรงท่อน้ำที่ - ไม่ทำตามกฎ (G)